Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1968 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 30 august 1955

Pe drumul întrecerii

CARE TÎNĂR muncitor al patriei noastre nu este încă stăpînit de încordarea întrecerii socialiste din preajma lui 23 August, cu bucuriile ei pentru fiecare izbîndă, cu îngrijorările mari sau mici pentru neajunsurile ivite în cale? Și cine nu se simte mîngîiat de bucuria atîtor realizări neașteptate pe care le-a scos la iveală întrecerea? In fața acestor realizări tînărul muncitor simte mîndria unor cuceriri însemnate la care și-a adus și el aportul și simte în el chemarea unei activități viitoare și mai rodnice. Intrecerea socialistă are un caracter continuu. Aici nu există „ziua de după bătălie". Caracterul întrecerii socialiste este neîntrerupt pentru că sarcinile ei sînt mereu mai mari, pentru că mai avem încă multe de făcut pentru fericirea noastră, pentru că ne-am deprins cu freamătul unei activități pline, iar inactivitatea ne stînjenește.

Partidul clasei muncitoare din țara noastră a arătat limpede care ne sînt obiectivele în lupta pentru construirea bazelor socialismului. El a trasat ca sarcină dezvoltarea cu precădere a industriei grele — temelia economiei naționale — dezvoltarea industriei constructoare de mașini fără de care nu se poate face industrializarea pe scară largă a țării noastre — condiție de seamă a creșterii bunei stări materiale a poporului.

Dar pentru avîntul întregii economii naționale este necesară dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor producției. Pentru lichidarea rămînerilor în urmă a ramurilor respective, oamenii muncii din industria mijloacelor de producție, industria cărbunelui, industria materialelor de construcții, din sectorul producției bunurilor de consum au de efectuat o muncă neîntreruptă.

Tinerii muncitori din industrie au prin urmare și ei sarcini mereu sporite.

Vă amintiți angajamentele colectivelor din întreprinderi privitoare la realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Ele sînt împărțite în 3 etape: pînă la 23 August, pînă la 7 Noiembrie și pînă la sfîrșitul anului. Prima etapă s-a încheiat și la sfîrșitul ei multe întreprinderi au constatat că au obținut beneficii suplimentare mult mai mari decît cele pe care și le planificaseră. Se poate aminti în acest sens victoria celor 26 de întreprinderi din regiunea Stalin, inițiatoarele acțiunii, Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, Atelierele de automotoare C.F.R.-Orașul Stalin și multe altele. Avem în față sarcina îndeplinirii angajamentelor pentru obținerea acumulărilor socialiste peste plan în celelalte două etape. Nu trebuie pierdută nici o zi, nici o posibilitate. Secretul veniturilor sporite ale producției stă în mîna fiecărui tînăr muncitor. A te întrece pentru folosirea deplină a capacității de producție a mașinii la care lucrezi, sporindu-i productivitatea, pentru o producție de cea mai bună calitate, la un preț de cost cît mai redus, înseamnă să te întreci pentru acumulări suplimentare, pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor din ultimul an al primului nostru plan cincinal. Cum poți face aceasta? Cercetează cu atenție sistemul tău de lucru, mașina la care lucrezi. Nu, încă nu i-ai descoperit toate tainele. Ele sînt nemăsurat de multe și pentru o producție ridicată e necesară priceperea ta. Invață mereu! Curînd se vor deschide noi cursuri de minim tehnic. Ele sînt făcute pentru tine, să înveți, să devii din ce în ce mai priceput în muncă. Dacă nu înveți în permanență rămîi în urma tovarășilor tăi. Intrecerea socialistă, în etapa care a început, trebuie să ia proporții mai mari, să cuprindă un număr mai mare de tineri muncitori, să fie mai temeinic organizată. Organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid și în colaborare cu organizațiile sindicale, trebuie să-și canalizeze activitatea pe calea îmbunătățirii muncii educative în rîndul tinerilor, pe calea desfășurării tot mai largi a întrecerii socialiste, pe calea generalizării experienței fruntașilor. Tinerii trebuiesc educați în așa fel încît, înfruntînd cu curaj greutățile, să dea o contribuție tot mai mare la opera de construire a socialismului în fabrici, în uzine, în mine, pe șantiere.

Depășirea propriilor rezultate, întrecerea cu el însuși, iată ce trebuie să frămînte conștiința fiecărui tînăr muncitor participant la întrecerea socialistă.

Un mare rol în întrecerea socialistă îl au brigăzile de tineret. Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să vegheze ca ele să nu fie alcătuite în mod formal, ci să constituie puternice forme de organizare a tineretului în producție, unități înaintate ale efectuării unei munci cît mai productive. Pentru aceasta se cere sudarea colectivului brigăzii într-un tot unitar care să fie cu adevărat o forță în stare să țină piept greutăților și să influențeze mersul înainte al tehnicii și tehnologiei.

In întrecerea socialistă tineretul trebuie să-și ocupe pe mai departe locul lui de cinste — acela de inimos mergător înainte sub conducerea partidului. Inițiativele tineretului în rezolvarea celor mai actuale sarcini ale industriei socialiste au fost și vor rămîne întotdeauna dovada abnegației cu care își slujește tineretul patria. Aceste inițiative se nasc mereu și ele trebuie sprijinite pînă la capăt, extinse. In cuvîntarea sa, cu prilejul sărbătoririi celei de a XI-a aniversări a eliberării patriei, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că trebuie dusă lupta pentru ca industria siderurgică să satisfacă tot mai mult cantitatea de metal necesară ramurii constructoare de mașini a industriei. Cît de prețioase sînt prin urmare inițiativele tineretului în legătură cu reducerea consumului de metal la fiecare fabricat, colectarea fierului vechi, sporirea producției de metal și altele. Organizațiile U.T.M. au datoria să intensifice desfășurarea acestor acțiuni pe tot întinsul patriei.

Atenția pe care trebuie s-o dea organele și organizațiile U.T.M. întrecerii socialiste trebuie să fie îndreptată spre organizarea ei în forme cît mai atractive. Biroul organizației U.T.M. de secție trebuie să fie acela care să stîrnească interesul tinerilor pentru cîștigarea întrecerii, folosind mijloace mobilizatoare, inițiind stimulente variate și interesante pentru tinerii fruntași. Intrecerea pe profesii este una din formele întrecerii socialiste mult iubite de tineri. Este firesc ca fiecare meseriaș să tindă spre titlul de „cel mai bun" în specialitatea respectivă. Organizarea acestor întreceri grăbește mersul înainte al producției și ritmul calificării profesionale a tinerilor.

Birourile organizațiilor U.T.M. de secții și organizațiile de bază din întreprinderi vor putea menține în permanență ritmul viu al desfășurării întrecerii socialiste în rîndul tinerilor numai ocupîndu-se îndeaproape de întreceri, analizînd și controlînd insistent situația tinerilor aflați în întrecere.

Cu fiecare zi ce trece sîntem tot mai aproape de îndeplinirea primului plan cincinal al țării. Obiectivele lui mărețe au prins viață și s-au împlinit aproape în întregime. Un ultim efort și vom trece mai devreme hotarul celui de al doilea plan cincinal.

Victoriile primului plan cincinal vor constitui o bază solidă pentru dezvoltarea pe mai departe a economiei noastre în cel de al doilea plan pe 5 ani al patriei. Înfăptuirea deplină a acestor victorii să fie țelul fierbinte al tineretului din industrie!

Maistru miner la 19 ani

S-au scurs patru ani de învățătură îndîrjită pe băncile școlii medii de cărbune.

— E băiat de ispravă — au spus atunci profesorii despre Iosif Florea.

★

Cînd ajunse la întreprinderea carboniferă „Sălajul" din Sărmășag, sectorul Chieșd, era zi de odihnă. La mină nu se lucra. Locomotiva mică pentru șină îngustă care fluiera și se agita toată ziua trăgînd un șir de vagoane după ea, se oprise să răsufle pe undeva. Funicularele înțepeniseră și ele în aerul verii undeva deasupra holdelor secerate.

In ziua următoare, Iosif Florea băgă de seamă că cele învățate în școală se apropiau de realitate.

A intrat într-o mină nouă. Aurel Barbu i-a devenit repede prieten.

Iosif era sfios nu numai în comportarea față de noii tovarăși de muncă dar și față de aplicarea în practică a celor învățate la școală. In abataj se lucra și cu piconul. Dar s-au găsit și aici oameni care să aducă îmbunătățiri procesului de extracție. Și Iosif Florea avea astfel de dorințe. Dar nu îndrăznea. Barem dacă ar fi făcut față la întreținerea galeriilor. Apoi s-a apucat de o altă treabă. A pregătit lemnele pentru abatajul frontal.

A făcut cunoștință apoi și cu alte îndeletniciri. S-a trudit cîtva timp pînă cînd a devenit un bun miner pe fășie. La început s-a îndoit de reușită și șeful brigăzii — Nicolae Bîrsa. Dar pînă la urmă a fost nevoit să-și schimbe părerea...

A trecut un an de-atunci. Oare Iosif Florea e tot copilul de anul trecut? Nu. S-au spulberat frămîntările începutului. El este astăzi maistru miner. Cum a reușit să cucerească acest titlu de înaltă prețuire?

Brigada nr. 25 era codașă. I s-a încredințat sarcina s-o conducă. Intîi a căutat să insufle membrilor brigăzii entuziasm. Au citit cărți, au căutat să-și îmbunătățească sistemul de lucru urmînd pilda minerilor sovietici. Incet, încet, brigada lăsa în urmă alte brigăzi, pînă cînd a ajuns la egalitate cu brigada nr. 23 care deținea de un an drapelul de fruntașă pe întregul bazin carbonifer. Noi sforțări. Un proaspăt val de elan și brigada condusă de Erdelyi a rămas în urmă... Brigada lui Iosif Florea a depășit planul lunar de extracție cu 250 tone cărbune.

★

— Bun miner s-a făcut! Maistru priceput! spun astăzi ortacii despre el. Și au de ce-l lăuda. Dorința de a-și însuși meseria a fost încununată de izbînzi. Nu-i vorbă, a cheltuit destulă trudă și sudoare. Dar și-a împlinit visul. Munca lui a confirmat recomandarea „băiat de ispravă" cu care venise acum un an de la școală.

La 19 ani să ajungi maistru miner — iată într-adevăr victoria unei tinereți înflăcărate.

POPA IOSIF
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Oradea

De la Consiliul de Miniștri al R.P.R.

Ca o urmare a rezultatelor Conferinței de la Geneva care au contribuit la o anumită slăbire a încordării în relațiile internaționale, Consiliul de Miniștri al R.P.R., dorind să-și aducă aportul la continua slăbire a încordării în relațiile între state, a hotărît reducerea pînă la 1 decembrie 1955 a efectivului Forțelor Armate ale R.P.R cu 40.000 de oameni.

Fondurile devenite disponibile vor fi utilizate pentru construcții de locuințe și alte nevoi social-culturale.

Noi realizări ale tehnicii romînești

Un colectiv de tehnicieni din cadrul Institutului de Cercetări Textile, Piele și Cauciuc a realizat, pentru prima dată în țară, mașina de electroplușare.

Mașina de electroplușare construită în atelierul de prototipuri al I.C.T.P.C., se compune dintr-un dispozitiv de repartizare a fibrelor textile pe banda alimentatoare, un dispozitiv de producere a filmului de emulsie, cîmpul electrostatic, un tunel de uscare cu raze infraroșii și un tambur de călcat și imprimat. Cu ajutorul acestei mașini, care folosește energie electrică la o tensiune de 60.000 volți, fibrele textile tăiate foarte scurt de o mașină specială sînt proiectate cu mare viteză pe țesături, hîrtie, mase plastice, cauciuc. În prealabil materialele sînt acoperite cu diferiți lianți, ceea ce permite ca fibrele textile încărcate cu electricitate pozitivă să se fixeze pe material încărcat cu electricitate negativă. Cu ajutorul acestei mașini se obțin articole plușate și înlocuitori de piele. Materialele plușate obținute prin procedeul de electroplușare sînt foarte rezistente, iar aspectul lor nu se deosebește de cel al plușului veritabil.

Vești de pe ogoarele patriei

Au terminat primii din întreaga țară treierișul

Muncitorii din gospodăriile de stat, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Pitești au terminat primii din întreaga țară campania de treieriș.

Prin rezultatele obținute și prin felul cum și-au organizat munca, gospodăriile de stat din regiune au fost un permanent exemplu pentru țăranii muncitori. Gospodăriile de stat Costești-Vale, Drăgășani și Stolnici au terminat treierișul încă de la 11 august, obținînd o producție medie de 1800-2000 kg. la hectar. De asemenea, colectiviștii din comunele Ștefănești, raionul Pitești, Ștefănești, raionul Vedea, Turia și Curtișoara, raionul Slatina și altele, au obținut recolte care depășesc cu 500-700 kg. la hectar pe cele ale țăranilor cu gospodării individuale.

Mulți sînt și țăranii muncitori care au obținut pînă la 1800 kg. grîu la hectar.

Odată cu treierișul țăranii muncitori din numeroase comune și-au predat în întregime cotele datorate statului.

Un sprijin prețios

Un sprijin susținut la grăbirea ritmului treierișului în regiunea Hunedoara îl aduc și tinerii de la sate. Ei au organizat 70 de cete care sprijină voluntar zeci de familii lipsite de brațe de muncă, văduve și bătrîni. În fruntea acestor cete sînt utemiștii Petrică Ignat, Maria Kiss din comuna Cîrjiți, raionul Ilia, Ioan Popa, Ioan Duma, Gh. Dăneasa, din satul Cozia.

Intensificîndu-se lucrările de treieriș, în întreaga regiune s-au treierat în ultimele 4 zile culturile de păioase de pe o suprafață de peste 11.000 ha. Pînă acum, 42 gospodării colective, 97 de întovărășiri agricole precum și 82 de sate au terminat treierișul.

Nu există pămînt rău

Tot timpul cît a funcționat aria din satul Romanești, raionul Tg. Jiu, discuțiile oamenilor au fost purtate în jurul unui fapt și anume asupra rezultatului obținut la treieriș de către țăranul mijlocaș Petre Tomulescu: 2172 kg. grîu la hectar! Și ce mai grîu, frumos și curat, numai bob și bob.

Intr-adevăr, rod bogat în părțile noastre și mai ales anul acesta cînd ploile au întîrziat mult muncile pe ogoare în primăvară!

— Cum ai smuls pămîntului asemenea rod de pe aceste locuri sărăcăcioase? L-au întrebat mirați aproape toți cei de pe arie.

Petre Tomulescu le-a dat imediat răspunsul:

— Desigur, sporul de recoltă n-a picat din cer. Pe suprafața de 1 hectar de pe care am recoltat în toamna anului trecut porumbul, mi-am pus în gînd să seamăn grîu. Imediat după ce am terminat culesul porumbului și tăiatul cocenilor, am făcut arătură adîncă de 18—20 cm. Pe ogor am dus 100 care de gunoi.

Am însămînțat sămînța de grîu aleasă la trior și tratată.

In primăvară am grăpat. Știu că buruienile sînt cel mai mare dușman al culturilor și de aceea mi-am plivit grîul de buruieni de mai multe ori, pînă am văzut lanul curat. Cînd a dat în pîrgă am pornit la secerat. L-am strîns în clăi și l-am adus pe arie. Am muncit întocmai cum m-a sfătuit tovarășul tehnician agricol, Emilian Popescu și cum scrie la carte. Așa am putut obține anul acesta 2172 kg. grîu la hectar, cum și vedeți.

Așa s-au lămurit oamenii la aria din Romanești. Petre Tomulescu i-a convins că nu există pămînt rău ori slab, ci pămînt lucrat bine sau lucrat prost.

Corespondent
I. SBIRCIOG

Rezultatele ar putea fi mai mari

Pentru terminarea cît mai grabnică a campaniei de treieriș în comuna Oancea, raionul Bujor, s-au amenajat 3 arii.

Aria nr. 1 este „Aria tineretului" căci întreaga organizare și desfășurare a muncii revine tinerilor.

Radu Fulger, responsabilul batozei, împreună cu ajutorul său, Teodorescu Gheorghe și mecanicul Tănase, organizează în bune condiții desfășurarea treierișului, fapt ce duce zilnic la realizarea a 20.000 și 23.000 kg. față de norma de 14.500 kg.

De asemenea, printr-o bună alimentare a batozei, echipa de deservire face ca ea să funcționeze din plin tot timpul. În mod deosebit din această echipă s-au evidențiat utemiștii Ilie Ștefan, Polode Ion, Jamaltă Aurel și Alexa Vasile.

Bogate recolte la hectar au obținut tinerii Ilie Ștefan — 2180 kg. grîu la hectar, Alexa Alexandru — 2000 kg. la hectar etc.

Delegatul de batoză Radu Fulger ne arată că s-ar putea realiza mult mai mult dacă Comitetul executiv al sfatului popular comunal din Oancea ar acorda o atenție mai mare mobilizării cetățenilor la arie, înlăturîndu-se astfel timpii morți, cînd batoza nu poate să treiere din pricină că cei planificați să treiere, lipsesc în ziua respectivă.

Concomitent cu treierișul se predau și cotele către stat.

Corespondent
A. ILIESCU

Impărțirea avansului în colectivă

Anul acesta colectiviștii gospodăriei agricole colective „Aurel Șețu" din comuna Balta Albă, raionul Filimon Sîrbu, hotărîți să obțină recolte sporite la hectar au aplicat mai bine regulile agrotehnice. Lucrînd mecanizat, colectiviștii au terminat printre primii pe raion muncile agricole. De asemenea strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei din acest an, a fost o preocupare de seamă a colectiviștilor. Recoltatul orzului și griului a început imediat ce lanul cu păioase a dat în pîrgă. Pe măsură ce secerau, colectiviștii cărau snopii la arie și treierau. Colectiviștii au obținut peste producția planificată la ha. cîte 440 kg. grîu, 535 kg. orz, 600 kg. ovăz, 165 kg. mazăre etc. După ce au predat cotele datorate statului, colectiviștii au repartizat avansul de 40 la sută. Pentru fiecare zi-muncă colectiviștilor le-a revenit cîte 9,300 kg. cereale din care numai grîu 6 kg. Au mai primit brînză, lînă și alte produse. Roade bogate a adus în casa sa numai din avans, colectivistul Ioan Datcu. Pentru cele 172 zile muncă efectuate pînă în prezent, el a primit 1600 kg. cereale, 12 kg. lînă 22,400 kg. brînză și altele. Multe bucate a adus acasă și colectivistul Custură Andrei. Acesta, pentru 209 zile-muncă efectuate de familia sa a primit 2.000 kg. cereale, 14,600 kg. lînă, 24 kg. brînză. În general colectiviștii au primit între 1000—1500 kg. cereale și însemnate cantități de brînză, lînă și alte produse.

Corespondent
M. ANGHEL

Dar pentru 23 August

22 august, la gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Daneș, raionul Sighișoara... Seară tîrzie... Și-n seara aceasta — ca întotdeauna de altfel — pe aria colectivei munca a încetat tîrziu.

De îndată ce batoza a încetat să mai mestece în fălcile-i hulpave grînele, colectiviștii s-au îndreptat spre gospodărie.

— No, ce facem? Îmblătim mîine ori ba? — a pornit vorba colectivistul Loghin Grădinar.

— Apăi, om îmblăti — i-a dat răspunsul Traian Dilicea, brigadierul de la I-a.

— D-apăi cum să îmblătim? — s-a ridicat a împotrivire Beniamin Brîndușă. Mîine nu merem la raion, la manifestație?

— Nu-i bai de asta — a vorbit Ioan Suciu, celălalt brigadier al colectivei. N-om mere. Om sta și-om îmblăti... Ne-am angajat ca pînă la 23 August să gătăm îmblătitul grînelor. Că ne-au încurcat ploile, nu-i motiv. Mai avem puțin... Mîine putem găta cu ele. Așa că eu zic ca mîine să îmblătim. N-ați văzut ce scrie în ziare? În multe locuri țăranii muncitori s-au hotărît să sărbătorească ziua de 23 August lucrînd. Să facem și noi la fel.

— E drept cum zice brigadierul nostru — a grăit tovarășul Ieroftei Dilicea, secretarul organizației de partid din gospodărie. Să terminăm mîine îmblătitul este cel mai frumos dar al nostru pentru 23 August...

Sfatul colectiviștilor n-a ținut vreme prea multă. Deși scurt — a fost rodnic. Două lucruri de seamă au hotărît colectiviștii atunci. Mai întîi: se va sărbători ziua de 23 August prin muncă — al doilea: se vor depune toate eforturile pentru ca, în această zi, treieratul grînelor să fie terminat.

...A doua zi... 23 August! Zi de mare sărbătoare și pentru colectiviștii din Daneș...

La raion, la Sighișoara, manifestația era în toi, iar la Daneș, pe aria colectiviștilor, treierișul era de asemenea în toi. Se muncea cu o însuflețire mai mare ca oricînd. Colectiviștii erau hotărîți ca, în această zi, să întreacă realizările din celelalte zile obișnuite... Carele încărcate cu grîne veneau la batoză unul după altul. Pînă să se treiere grînele dintr-un car, alte două încărcate veneau de la cîmp. Cîțiva dintre colectiviști — printre care și utemiștii Simion Suciu, Ioan Gheza, Cornelia Gheza, Gheorghe Ligner, Ana Lăcătuș — cărau grînele de la cîmp la batoză. Lucrau cu mare grabă.

La batoză snopii erau aruncați repede pe platformă. Utemistele Mia Lăcătuș și Sara Fabian — dezlegătoare de snopi — erau puse la grea încercare. Abia de prindeau un snop în brațe ca să-i taie legătura că se și trezeau cu altul la picioare. Iar peste coșari — utemiștii Ion Lăcătuș și Augustin Iuga — veneau snopii năvală, unul după altul.

...Jos, boabele curgeau în saci într-un șuvoi auriu neîntrerupt. La saci lucrau Victoria Grădinar și cu Reghina Bayer. Vegheau cu atenție ca să nu se piardă nici un bob, ca toate să cadă în saci și schimbau repede sacii plini cu alții goi. Lucrau cu grabă, dar cu dragoste. Grea muncă să te tot opintești cu sacii grei, dar cîtă bucurie ai cînd simți în mînă belșugul recoltei, cînd știi că rodul acesta bogat este al tău. Uiți de greutate, de tot și muncești mai aprig, mai tinerește... Bucuria aceasta o simțea și utemistul Ioan Brîndușă, delegatul de batoză, care cîntărea sacii doldora de grîne, și colectiviștii Ion Cristea și Beniamin Brîndușă, cei care transportau grînele de la batoză la magazie și toți colectiviștii.

...Către seară — mai era totuși mult pînă să apună soarele — batoza s-a oprit. Nu, n-a fost nici o defecțiune. Nu mai avea însă ce să treiere. Colectiviștii terminaseră treierișul grîului. Își îndepliniseră angajamentul...

M. N. CIRSTEA

Funeraliile tovarășului Lotar Rădăceanu

În ziua de 28 august, oamenii muncii din Capitală au condus pe ultimul său drum pe tovarășul Lotar Rădăceanu, militant de frunte al mișcării muncitorești, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Începînd de la ora 9 dimineața, numeroși oameni ai muncii, într-un șir neîntrerupt, au continuat să vină la Casa de Cultură a Sindicatelor, pentru a-și lua rămas bun de la tovarășul Lotar Rădăceanu. Sînt depuse numeroase coroane și jerbe de flori.

Ora 11. La catafalc fac ultima gardă tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, D. Coliu, Al. Drăghici și J. Fazekaș.

Sînt de față membri ai C.C. al P.M.R., ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, ai guvernului R.P.R., reprezentanți ai Forțelor Armate, conducători ai organizațiilor de masă, ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, activiști de partid, ai organizațiilor de masă, numeroase delegații ale oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu, purtat de conducătorii partidului și guvernului, este scos apoi din sala Casei de Cultură a Sindicatelor și așezat pe carul mortuar, drapat în roșu și negru.

O gardă de onoare cu muzică și drapel dă onorul. În sunetele marșului funebru, carul mortuar se pune în mișcare. În fruntea cortegiului funerar sînt purtate ordinele și medaliile cu care a fost distins defunctul.

Carul mortuar este urmat de membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, de activiști de frunte de partid și de stat, precum și de membri ai familiei defunctului. Urmează apoi garda de onoare și oamenii muncii.

La ora 12,30 cortegiul funerar s-a oprit în fața Crematoriului „Cenușa", unde a avut loc mitingul de doliu.

Lîngă catafalcul defunctului se aflau conducătorii partidului și guvernului.

Mitingul a fost deschis de tov. D. Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., membru al comisiei pentru organizarea funeraliilor tovarășului Lotar Rădăceanu.

In numele și din însărcinarea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, tovarășul Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a adus un ultim salut tovarășului Lotar Rădăceanu.

Cuvîntarea tovarășului Miron Constantinescu

Profund îndurerat — a spus vorbitorul — poporul nostru își ia astăzi rămas bun de la tovarășul Lotar Rădăceanu, militant de frunte al mișcării muncitorești, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, deputat în Marea Adunare Națională.

Încă din anii tinereții, tovarășul Lotar Rădăceanu a început să activeze în rîndurile mișcării muncitorești, devenind membru al Partidului Social-Democrat în anul 1919.

Datorită intensei sale activități în rîndurile Partidului Social-Democrat, el a fost ales în 1927 secretar al Comitetului Central al Partidului Social-Democrat — funcție pe care a îndeplinit-o ani îndelungați.

In perioada dictaturii fasciste și a războiului antisovietic, tovarășul Rădăceanu s-a alăturat Frontului patriotic antihitlerist, inițiat și condus de Partidul Comunist din Romînia și a participat activ la închegarea, la 1 mai 1944, a Frontului Unic Muncitoresc între Partidul Comunist din Romînia și Partidul Social-Democrat.

După eliberarea patriei noastre, tovarășul Lotar Rădăceanu, ales secretar general al Partidului Social-Democrat, a militat activ pentru întărirea Frontului Unic Muncitoresc. El a fost unul din principalii susținători ai luptei duse alături de Partidul Comunist Romîn pentru lichidarea sciziunii rîndurilor clasei muncitoare, într-o perioadă în care făurirea unității ideologice, organizatorice a clasei muncitoare constituia sarcina cea mai importantă a oamenilor muncii din țara noastră — pentru crearea Partidului Unic Muncitoresc.

La Congresul Partidului Muncitoresc Romîn din februarie 1948, tovarășul Rădăceanu a prezentat raportul despre statutul Partidului Muncitoresc Romîn. „Clasa muncitoare din Romînia — se spunea în acest raport — pentru a face față marilor ei sarcini istorice, trebuie să aibă un partid puternic și unit, bine organizat, care s-o mobilizeze, s-o organizeze și s-o conducă hotărît și fără șovăire pe drumul biruinței".

În același raport, tovarășul Lotar Rădăceanu spunea: „subliniez cu deosebire importanța mare a faptului că învățătura lui Marx, Engels, Lenin, Stalin constituie baza ideologică a P.M.R., partid unic al clasei muncitoare din țara noastră..."

În toate sectoarele în care a muncit, ca ministru al Muncii și apoi al Prevederilor

(Continuare în pag. 3-a)

Conducătorii partidului și guvernului purtînd sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Lotar Rădăceanu

Însemnări din gospodăria agricolă colectivă „1907" din Vlăsinești

Au început treierișul cu orzul. Colectiviștilor nu le venea să-și creadă ochilor că au recoltat 4.300 kg. orz la hectar. Vestea despre recolta mare a colectivei s-a răspîndit cu iuțeală prin sat și apoi prin întreg raionul. La sediul gospodăriei începură să sosească scrisori de felicitare. Textiliștii din Botoșani, pionierii din mai multe școli ale raionului au trimis telegrame de felicitare. Acum colectiviștii treieră grîul. După primele calcule reiese că au să scoată în medie 2.500 kg. grîu la hectar. De la înființarea gospodăriei sînt trei ani, dar în nici un an recolta n-a fost încă așa de bogată, nu s-a strîns așa de multe grîne.

Colectiviștii sînt bucuroși și muncesc strîns uniți. Ei folosesc orice clipă din vremea frumoasă pentru a termina treierișul cît mai devreme. Colectiviștii din Vlăsinești au de ce să fie bucuroși. În acest an pămîntul a dovedit că răsplătește cu prisosință, prin recolte bogate, îngrijirile pe care le primește.

Și în gospodărie, ca în oricare loc de muncă, sînt fruntași care duc după ei pe ceilalți, le arată drumul pentru a obține realizări mai frumoase. Fruntașii în agricultură au rupt cu obiceiurile vechi. În munca cîmpului ei au aplicat primii sfaturile agronomului, au deschis cărțile agrotehnice și au învățat să muncească după știință.

Printre fruntașii gospodăriei agricole colective „1907" din Vlăsinești, raionul Săveni, este și utemista Aspazia Șologan. Să cunoaștem ceva din munca ei.

Aspazia Șologan, tînără șefă de echipă, este o fată veselă și foarte harnică. În aceste zile n-o poți găsi acasă, nici la sediul gospodăriei, ci numai pe cîmp: la legat ovăzul, la arie, pe grădină împingînd snopii în gura nesățioasă a batozei, la școală. Fiica de țărani săraci, Aspazia e foarte îngrijorată pentru recolta de grîne și nu întîmplător se frămînta ea mai mult ca altădată.

Pe la sfîrșitul lui februarie din acest an, Aspazia Șologan împreună cu brigadierul Criclevîț au fost la consfătuirea fruntașilor în agricultură de la București 2000 kg. porumb boabe la hectar, 10 milioane tone de grîu și porumb... Îi sună încă în urechi cuvintele: „Rezolvarea problemei cerealelor este condiția principală pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii. Asta înseamnă vite, păsări, lapte etc." Aspazia se gîndi atunci la gospodăria lor. Aveau multe de făcut, nu aveau vite destule, nici păsări... Cum le cunoaște partidul nevoile și le arată drumul pe care trebuie să-l urmeze!

Întoarsă de la consfătuire, Aspazia, ca și brigadierul Criclevîț au simțit răspunderea care le revine pentru obținerea celor 10 milioane tone de grîu și porumb. Împreună cu tot consiliul de conducere al gospodăriei colective au stabilit planul de bătălie pentru obținerea unei recolte bogate. Mai întîi au plecat pe ogoarele gospodăriei ca să vadă cum a prins grîul. E drept că încă din toamnă grîul a fost semănat după metodele agrotehnice cunoscute ca dau recolta mare la hectar: arătură adîncă, semințe tratate, semănat în rînduri încrucișate, la timpul potrivit. Zăpadă a fost destulă. Acum, primăvara, trebuia făcut grăpatul semănăturilor; mai tîrziu, plivitul și vara seceratul la timp potrivit, cînd grîul dă în pîrgă. S-au înțeles să semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat și să-l prășească de cîte ori va fi nevoie, cel puțin de trei ori.

Aplicarea acestor măsuri n-a întîmpinat piedici. Colectiviștii au început să muncească cu tragere de inimă și spor.

Dar iată că s-a ridicat cineva care a fost împotriva prășitului porumbului a treia oară cu prășitoarea. Honciuc Constantin, colectivist harnic de altfel, a venit la gospodărie și a spus: dacă dăm cu prășitoarea, nouă ce ne rămîne de făcut? Unde mai putem face zile-muncă? Președintele, Aspazia și alți colectiviști i-au vorbit de ce este bine să fie prășit porumbul cu prășitoarea și i-au dovedit că asta nu va împiedica pe colectiviști să facă zile-muncă, dimpotrivă, îi va ajuta să ducă treburile la bun sfîrșit. În același timp cu prașila a treia începea secerișul orzului, apoi treierișul. Deci de lucru se găsește berechet în gospodărie. Mașinile vor ajuta la terminarea mai rapidă a prășitului și va fi mai bine făcut decît cu mîna — i-a spus președintele.

Pe deplin a înțeles Honciuc Constantin greșeala sa cînd a văzut că pentru o zi muncă va primi vreo 10 kg. de grîu. El și-a făcut socoteala că pentru cele 200 zile-muncă va lua 2000 kg. de grîu. Unde pui porumbul, cartofii și alte produse. Deci belșugul în casă nu-l aduce numai numărul zilelor-muncă, ci recolta obținută ca rezultat al muncii tuturor colectiviștilor.

★

În aceste zile, camionul gospodăriei cară fără răgaz grăunțele de la arie în magazia nou construită. Utemistul Cruț Ion, colțos și tăcut, cîntărește și descarcă sacii. Prin mîinile lui trec zilnic în medie peste 16 mii kilograme grîu, uneori mai mult.

Mașina face zeci de drumuri pe zi. Magazia nou construită, destul de încăpătoare de altfel, a început să se umple și magazionerul privește îngrijorat. În curînd nu vor avea loc să pună cerealele. Au material de construcție, poate vor trebui să mărească magazia.

Cruț Ion descarcă sacii și la întoarcere se așează lîngă șofer; stă cu ochii pironiți la mîinile acestuia fără să-i scape nici o mișcare. Utemiștii Lebădă Alexandru și Șologan Gheorghe de cîte ori au prilejul stau și ei lîngă șofer, cu ochii la volan. În rîndul tineretului din gospodărie e foarte răspîndită o dorință. Asta de cînd gospodăria colectivă și-a cumpărat autocamion. Majoritatea băieților din colectivă vor să fie șoferi. Cruț Ion, Lebădă Alexandru și Șologan Gheorghe sînt ferm hotărîți ca la toamnă, după ce vor termina de strîns recolta, să plece la școala de șoferi din Rădăuți. Alții vor să-și ia biciclete. Și anul trecut după ce au primit produsele de la colectivă, mulți colectiviști, printre care Burac Gheorghe, Broscăuteanu Gheorghe și Vasiliniuc Dumitru și-au cumpărat biciclete. Gospodăria are și un tractorist ieșit din rîndurile ei. Este utemistul Lebădă Petre. Cînd făcea parte din echipa Aspaziei muncea de minunată. Se vedea că Lebădă Petre muncește fără plăcere, că tînjește după ceva. În vara asta s-a reîntors la colectivă cu tractorul de la S.M.T. Nu-l mai recunoști; este pasionat în muncă, îngrijește tractorul ca nu cumva din cauza defectării acestuia batoza să nu poată treiera.

A avut loc și o scurtă ședință a consiliului de conducere. Cîteva probleme s-au cerut lămurite: cît grîu se va da pentru zilele-muncă, ce alte produse vor primi colectiviștii la avans. S-a făcut propunerea ca duminică camionul să plece în centrele muncitorești la piață cu legume. S-au făcut atîtea legume încît centrul de achiziții cu care au contractat nu mai pridideşte să le care.

★

Colectiviștii din Vlăsinești sînt oameni harnici, muncesc cu însuflețire pentru înflorirea gospodăriei lor. Agrotehnica și-a găsit aici un statornic sălaș. Ca dovadă este recolta bogată de orz și grîu culeasă în vara asta de pe ogoarele gospodăriei colective.

DARIA KUHȚA

Pregătiri pentru deschiderea noului an școlar în raionul Cluj

Corespondentul ziarului nostru pentru regiunea Cluj a avut o convorbire cu tovarășul Vasile Brînzei, șeful secției învățămînt a Sfatului popular al raionului Cluj, asupra pregătirilor ce se desfășoară în raion pentru deschiderea noului an școlar.

Publicăm mai jos răspunsurile tovarășului Vasile Brînzei:

Experiența anilor trecuți a dovedit că problema pregătirii deschiderii noului an școlar nu este o problemă minoră. Succesele procesului de învățămînt depind în cea mai mare parte de felul cum sînt pregătite condițiile necesare pentru ca elevii să poată învăța cum trebuie de la începutul anului școlar.

Anul trecut, în raionul Cluj, am avut cazuri cînd din lipsa de preocupare a directorilor de școli sau a sfaturilor populare comunale, unele școli nu au fost aprovizionate cu lemne de foc de la începutul anului școlar. Din această cauză aceste școli au fost nevoite să întrerupă cursurile pentru cîteva zile. De asemenea sînt unele sate, în special cele de la munte, în care nu s-a făcut școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, datorită faptului că nu s-a urmărit înainte de deschiderea anului școlar întocmirea unei evidențe clare a copiilor care trebuiau să meargă la școală. Mai tîrziu, directorii de școli au aflat că au în satele sau comunele lor copii care au rămas în afara școlii. În cursul acestei veri a trebuit să se ia măsuri ca toți acești copii să învețe carte. În comuna Florești, de pildă, directorul școlii a însărcinat pe unul din învățători să se ocupe de copiii care n-au urmat școala în cursul anului și să-i pună la curent cu materia.

Acestea sînt numai cîteva exemple de neajunsuri care s-au datorat tocmai lipsei de preocupare ca anul școlar să fie pregătit din timp.

Unele cadre didactice mai continuă să spună că oricît de mult te-ai strădui să te pregătești pentru deschiderea noului an școlar, nu poți rezolva toate problemele. Aceasta este o părere greșită. Practica a dovedit că acolo unde directorii și sfaturile populare comunale s-au preocupat să pregătească deschiderea noului an școlar nu cu o săptămînă sau două înainte de începerea cursurilor, ci cu mai mult timp înainte, chiar imediat ce s-a închis vechiul an școlar, au fost rezolvate mult mai ușor toate greutățile care s-au ivit în cale.

În prezent, în școlile din raionul nostru se fac ultimele pregătiri. Majoritatea sînt gata să-și primească elevii. În primul rînd școlile au fost asigurate cu cadre didactice necesare. Anul acesta ne-au fost repartizate pentru școlile din raionul nostru un mare număr de învățători și profesori, absolvenți ai institutelor noastre de învățămînt superior. Creșterea numărului de cadre didactice a fost impus și de faptul că în ultimii ani a crescut considerabil rețeaua de școli. Anul acesta avem în construcție alte noi școli, unele prin autoimpunere, altele din fond centralizat. La Juriu de Cîmpie și în cătunul Văleni din comuna Suat sînt pe terminate două școli elementare. Cea de la Juriu de Cîmpie are patru săli de clasă. Două din aceste săli vor fi date în folosință odată cu începerea cursurilor. Din fond centralizat se construiește în comuna Măguri o școală de 7 ani. Școala este prevăzută cu internat. Lucrările pentru terminarea ei cît mai repede se desfășoară cu intensitate. La începutul anului școlar o parte din clase vor fi date în folosință.

După terminarea definitivă a acestei școli și a internatului vor putea fi școlarizați în bune condițiuni elevii ciclului II din 12 școli elementare de cătune. Există preocupare nu numai pentru școlile noi care se construiesc, ci și pentru cele vechi. Acestora li s-au făcut reparații generale, s-au văruit sălile etc. Un ajutor mare, prin autoimpunere au fost executate lucrările pentru electrificarea școlii.

Succesele obținute în terminarea la timp a pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar se datoresc atît directorilor de școli cît și organelor locale care au sprijinit pe directorii de școli atunci cînd aceștia le-au cerut ajutorul.

Pe lîngă aceste comune mai avem și altele, ce-i drept puține, unde ritmul muncii de pregătire a școlilor pentru noul an de învățămînt se desfășoară slab. Așa sînt comunele Boj, Așchileu, Chinteni. Aici sînt întîrziate reparațiile școlilor, curățirea lor generală.

Așa cum am spus mai înainte, buna funcționare a școlilor în timpul iernii depinde și de felul cum sînt aprovizionate cu combustibil. De aceea, ne-am ocupat atent și de rezolvarea acestei probleme. Ne-au fost repartizate pentru școli 88 vagoane lemne de foc. Cea mai mare parte din cantitatea de lemne s-a ridicat și transportat la școli, iar restul va fi ridicat în scurt timp. Anul acesta școlile vor fi încălzite bine și elevii vor putea învăța în bune condițiuni.

Pentru noul an școlar, școlile din raionul nostru au fost înzestrate cu un bogat material didactic. A fost cumpărat material didactic, hărți, aparate pentru experimentări practice la fizică și chimie în valoare de 96.540 lei. De asemenea, bibliotecile școlare au primit 6.147 volume noi.

În această importantă muncă trebuie arătat că sprijinul cadrelor didactice utemiste se manifestă din plin.

Învățătorii și profesorii utemiști ca Stolcescu Paul, profesor în comuna Cojocna, Maria Ungureanu din Gădălin, Sofia Petruț din Corpadea și alții muncesc cu drag pentru deschiderea noului an de învățămînt.

Jurnal artistic „Tinerețe zbuciumată"

Cu îndreptățită mîndrie își amintesc constructorii comunismului trecutul lor eroic: zilele războiului civil, anii industrializării socialiste. Evocînd furtunoasele bătălii pentru crearea puterii sovietice, pentru consolidarea ei, noul film sovietic „Tinerețe zbuciumată" transmite spectatorului prin imagini artistice pline de poezie patosul luptelor revoluționare, romantismul acelor vremuri glorioase.

De la primele scene ale filmului, spectatorul este introdus în atmosfera încordată a războiului civil. Într-unul din orășelele ucrainene se dau lupte aprige. Ostașii roșii părăsesc temporar localitatea. Se aud bubuituri, rafale de mitralieră. Un om este împușcat de o mînă criminală. Rănit grav, este adus în casa unei bătrîne.

Cine este acest om? Filmul ne prezintă figura comisarului roșu, minunatul comunist Sergușin. Ascuns în podul unei case el cîntă încet — pentru a-și uita durerile — un vechi cîntec al minerilor. Gîndurile i se îndreaptă spre mina în care a trudit ani în șir, spre familia care-l așteaptă, spre copilul său drag. Afară este primăvară, păsările ciripesc, iar el trebuie să stea departe de tovarășii săi de luptă. Anii care vor veni vor fi luminoși, plini de soare, asemenea acestei zile.

O scenă din film

Cu discreție este subliniată în film frumusețea morală a comunistului Sergușin, patriotismul său înflăcărat, tăria lui de caracter. În cele din urmă Sergușin este descoperit de albi și executat. Dar el continuă să trăiască prin idealurile sale în sufletul tovarășilor de luptă, în inima micului Vasili de care s-a apropiat cu atîta căldură și duioșie. Cunoscutul actor N. Kriucikov reliefează în figura lui Sergușin căldura și optimismul comisarului roșu. Pentru mulți va rămîne în amintire scena execuției în care acesta, așteptîndu-și din-tr-un moment într-altul sfîrșitul găsește puteri pentru a-i îmbărbăta pe micii săi prieteni, zîmbindu-le.

Floarea minunată a dragostei de patrie și de popor, a devotamentului față de revoluție sădită cu atîta gingășie în sufletul lui Vasili de către Sergușin, dă roade, crește.

Vasili, știe că tatăl său a murit pe front în vreme ce părinții lui Kotca Grigoriev — un băiat de vîrsta lui — se lăfăiau în petreceri, știe că, prietenul lui, comisarul a fost împușcat de bogătașii orașului.

El nu-i poate suferi pe fiii bogătașilor care sînt plini de sine, aroganți și disprețuitori. Vasili și prietenii lui nu scapă de aceea niciodată prilejul de a se încăiera cu ei, de a le trage o chelfăneală zdravănă.

Urmărit de bandele petluriste pentru că l-a ascuns pe Sergușin, Vasili va sta ascuns între zidurile cetății pînă vor veni armatele muncitorilor, iar micuța Galea, prietena lui, rămîne alături de el. Plină de gingășie, de căldură, este scena în care cei doi copii triști și abătuți, chinuiți de frig și foame, încearcă să-și aline unul altuia suferințele prin cuvinte sincere pline de duioșie, dar și de naivitate.

Dar anii copilăriei au trecut... Cei trei prieteni, Vasili, Piotr și Galea, sînt acum absolvenți ai unei școli tehnice, pornesc în viață așa cum năzuise Sergușin, în primele rînduri ale luptei pentru industrializarea țării. Dar viața îi pune din nou față în față pe prieteni și dușmani. În fabrica unde sînt trimiși să lucreze cei trei prieteni întîlnesc spre uimirea lor Kotca Grigoriev. Tinerii sînt mirați, nedumeriți. Ce caută acolo Kotca? De unde a venit, se străduiesc ei să afle deoarece știau că acesta a fugit în străinătate împreună cu părinții odată cu instaurarea puterii sovietice. Kotca a fugit într-adevăr, dar acum s-a reîntors în țară cu misiuni diversioniste. Trebuia să arunce în aer depozitul de muniții, să saboteze munca la fabrică. Perfid, Kotca încearcă să cîștige simpatia celor din fabrică, să intre chiar în Comsomol. N. Ribnicov care aduce în film chipul acestui trădător de patrie reușește să redea printr-o mimică expresivă toată gama sentimentelor care-l stăpînesc, de la frica neputincioasă cînd este aproape să fie prins de miliție pînă la viclenie, cînd încearcă să înșele vigilența muncitorilor din fabrică.

Tinerii regizori ai filmului, A. Alov și V. Naumov au reușit să redea cu mult talent atmosfera orașelor în primii ani după revoluție. La un colț de stradă sînt prezentate numere de varieteu, iată apoi într-un birt un cîntăreț răgușit povestește cu voce dogită despre o iubire nefericită; o „școală" de dans în care „doamnele din înalta societate" caută să pervertească tineretul cu dansurile decadente. În aceste împrejurări în care tinerii puteau cădea ușor sub influența educației burgheze, organizația de Comsomol, în rîndurile căreia se aflau Galea, Vasili și Piotr ia poziție împotriva manifestărilor cosmopolite ale unor tineri, contra celor care beau peste măsură.

Încercările dușmanilor puterii sovietice de a opri mersul înainte al construcției socialiste au dat greș. Kotca împreună cu ofițerul alb care-l împușcase pe Sergușin în timpul războiului civil, sînt prinși și judecați de popor. Filmul se încheie cu imaginea luminoasă reprezentînd pe cei trei tineri reîntorcîndu-se în orășelul natal.

Filmul trezește entuziasmul în rîndurile spectatorilor deoarece ridică probleme apropiate de viața și munca tineretului nostru, deoarece vorbește prin grăitoare imagini artistice, despre muncă avîntată și dragoste, despre fericire și lumină.

ADA SIMIONESCU

OAMENI CURAJOȘI

Pescarii sînt, înainte de toate, oameni curajoși. Marea nu se împacă cu altfel de oameni.

Îmi amintesc o întîmplare petrecută nu cu mult în urmă. Plecasem în larg, la pescuit. În ziua aceea marea era furioasă, furtuna aproape. Vîsleam cu putere, poate, poate o să reușesc s-o iau înaintea furtunii. Cînd am ajuns la năvoade eram istovit. Pescarii se întorceau din larg. Treceau pe lîngă mine și-mi strigau să mă grăbesc. Am încercat, dar degeaba: furtuna m-a ajuns departe de țărm. Valurile deveniseră atît de puternice încît nu mai puteam stăpîni cîrma. Ramele erau de prisos. Luptam înverșunat cu furtuna.

Departe, în fața mea, șirul lotcilor pescărești înainta greu, dar sigur, spre mal.

Priveam cu încordare spre ele: îmi va sări cineva în ajutor? Uite s-a desprins o lotcă, s-a întors și a pornit împotriva valurilor, spre mine. Se apropia din ce în ce mai mult. Un val mare, ca un tăvălug de sticlă verde se ridica din dreapta. M-am zăpăcit. Din lotca apropiată, s-a aplecat înainte un pescar, strigîndu-mi ceva. N-am auzit nimic. Am simțit doar cum barca s-a răsturnat...

M-am trezit sub un umbrar de stuf. Respiram greoi. Un pescar în vîrstă îmi freca tîmplele învăluindu-mă într-o privire caldă și puțin îngrijorată. Alături stătea un băiat cam de vîrsta mea și își storcea hainele ude, scuturîndu-și din cînd în cînd părul încîlcit de apă (mai tîrziu am aflat că avusese și șapcă dar i-o înghițise furtuna).

— Hei, băiete, mi-a spus aspru bătrînul, cît ești de voinic și nu știi să mînuiești o ramă! Asta încă n-ar fi nimic. Dar nu înțeleg de ce ai plecat în larg pe o așa vreme?

I-am spus că vroiam să devin un pescar îndrăzneț și priceput. Nu știam însă cum să-i spun că pînă atunci nu prea înfruntasem vreo furtună, că într-un timp mă cam feream de mare.

— Dacă vrei, vino la mine și vom pescui împreună. Doar eu am trei bărci și-am să-ți dau și ție una. Cînd ai să-ți cumperi alta, ai să mi-o dai înapoi. Am rămas la el. Era drept și-l iubeam. Îi plăcea marea liniștită, dar căuta furtuna. Nu dădea niciodată înapoi și de la el învățam și eu: să nu mă las niciodată învins.

De atunci nu mă mai tem de furtună pentru că am început s-o cunosc. Acum îmi place lupta aspră cu marea. Și cu fiecare furtună biruită, urc încă o treaptă spre culmea mult visată de mine: aceea de a ajunge un pescar adevărat care va cinsti prin faptele sale demnitatea și mîndria oamenilor curajoși.

Corespondent
MIRCEA POPESCU

Din experiența Comsomolului

Instructorul comitetului raional și organizația de bază

L. Graciova, L. Demin

Activiștii comitetului raional de Comsomol din raionul Gatcina discutau deseori despre faptul că munca comitetului raional nu se desfășoară la nivelul dorit. Despre acest lucru vorbea cel mai mult Valea Stepanova care era pe atunci șefa secției organizațiilor comsomoliste. Raionul are 140 de organizații comsomoliste iar ea nu reușea să viziteze într-o lună decît 13.

Iată de ce hotărîrea C.C. al Comsomolului cu privire la restructurarea muncii comitetelor raionale sătești de Comsomol a fost primită aici cu satisfacție. Pentru activitatea unui anumit grup de organizații răspunde acum un instructor al comitetului raional pentru zona S.M.T. Acest fapt ușurează munca.

De cînd a devenit instructor al comitetului raional în zona S.M.T. Siverski, Valentina Stepanova răspunde de activitatea organizațiilor comsomoliste din șase colhozuri, șapte sovhozuri, un S.M.T. și două stațiuni de cercetări științifice agricole. În majoritatea acestor organizații munca mergea tare slab. Trebuiau neapărat găsite forme de activitate care să dea tineretului încredere în forțele proprii, să ridice autoritatea comsomoliștilor în rîndurile oamenilor muncii de la sate.

La mecanizatori

Valea s-a pregătit cu multă grijă pentru vizita la S.M.T.-ul Siverski. Ea a citit cîteva broșuri despre experiența muncii mecanizatorilor fruntași din țară. Știa că mecanizatorii așteaptă de la activiștii comitetului raional un ajutor concret, eficace. Secretarul organizației de partid a S.M.T.-ului, Boris Avgustovici Sarno, a informat-o despre munca brigăzilor de tractoare, i-a dat multe sfaturi prețioase, i-a spus de ce ajutor anume are nevoie organizația comsomolistă.

Pentru început, ea s-a dus la brigada de comsomoliști și tineret a tractoriștilor condusă de Franz Launer — una din cele mai bune din raion. Această brigadă era renumită prin colectivul său unit: tractoriștii cu mai multă experiență îi ajutau întotdeauna pe cei care rămîneau în urmă. Și cît de bine îngrijeau ei cu toții tractoarele! Aici a putut vedea în mod concret elementul nou care apăruse în munca mecanizatorilor după Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Erau preocupați de soarta recoltei, luptau din toate puterile pentru ca ziua-muncă în colhozul „Budionnîi", pe care îl deserveau să aibă o valoare cît mai mare.

Valea Stepanova a văzut și a auzit în brigadă multe lucruri interesante și folositoare. La un moment dat, cînd șeful brigăzii de legumicultori a colhozului a refuzat un lot de cartofi năpădit puternic de buruieni, mecanizatorii brigăzii hotărîră să se apuce ei de acel lot. Ei făcură de trei ori prășitul printre rînduri, îi rugară pe elevii școlii din Kobrin să plivească semănăturile. 330 chintale de cartofi la hectar — iată recolta obținută de mecanizatori pe acel lot.

„Trebuie să afle toți tinerii despre aceasta", hotărî Valea. Curînd după aceea, în ziarul raional „Gatcinskaia pravda" s-a scris despre munca brigăzii lui F. Launer.

Valea hotărî să viziteze și alte brigăzi de tineret. Ea se deplasă în primul rînd la colhozul „13 ani ai Armatei Roșii" unde lucra brigada lui Anatoli Vasiliev. Acolo mergea prost recoltarea. Unii tractoriști nu ieșeau la lucru zile întregi. Șeful brigăzii apărea și el destul de rar. Despre toate acestea a vorbit la ședința comitetului de Comsomol al S.M.T.-ului organizatorul grupei comsomoliste a brigăzii, Pavel Iskovlev.

Într-una din aceste zile a sosit la el și Valea. Au vorbit despre activitatea organizației. S-a aflat că comsomolistul Nikitin nu lucrează de aproape o lună. Ca să nu se spună despre el că chiulește a scos din tractor o piesă: să creadă oamenii că s-a stricat tractorul. Nikitin lenevea, iar paiele de pe 100 de hectare nu fuseseră strînse. Acest fapt primejduia aratul de toamnă.

Valea le povesti comsomoliștilor despre brigada lui Franz Launer, despre unul din cei mai buni mecanizatori ai S.M.T.-ului, Viktor Popov. Aminti despre o corespondență apărută în ziar, dădu și exemple de la fața locului.

A doua zi Valea se întîlni cu șeful brigăzii. Discutară, cum se spune, prietenește. Și care a fost rezultatul? A aflat, de pildă, că angajamentele pentru toți membrii brigăzii fuseseră alcătuite chiar de acesta. Trebuia să se îndrepte situația. Seara, după lucru, au fost convocați tractoriștii, a fost invitat președintele colhozului. Valea a vorbit atunci cu asprime despre mersul treburilor în brigadă, despre rămînerea ei în urmă. Șeful brigăzii a fost criticat și pentru că nu asigura la timp tractoriștilor piese de rezervă. Dar cînd a venit vorba despre Nikitin, acesta s-a ridicat și a părăsit adunarea.

Totuși, discuția a fost destul de interesantă. Tinerilor nu le plăcea neorînduiala din brigadă, doreau să muncească mai bine. Brigada și-a luat angajamentul de a recolta toate cerealele pînă la 15 septembrie. S-au înțeles de asemenea să organizeze duminici de muncă voluntară pentru strînsul paielor, să înființeze un post de control, în care, la propunerea Valentinei a fost ales și Nikitin.

— Cînd va trebui să-i controleze pe alții, se va strădui să lucreze mai bine — explică ea. Și în momentul acela îi mai veni o idee bună. Ce ar fi să organizăm o discuție cu tema: „Dacă porți numele de comsomolist, întărește acest nume prin faptele tale". O vom ruga pe învățătoarea Lidia Iakovlevna Mationkova să se pregătească".

Propunerea le plăcu tuturor.

După adunare, Valea se duse împreună cu Mationkova acasă la Nikitin. El le primi destul de rece.

— Știi, Sașa, comsomoliștii te-au ales în postul de control. Valea spuse aceasta ca și cum vizita ei n-ar fi avut altă țintă decît comunicarea acestui lucru.

Nikitin o privi chioriș dar nu răspunse nimic. Valea însă dorea foarte mult să vorbească cu el despre toate. Ea reuși să-l facă să discute. La început, el vorbi posomorît și monosilabic: spuse că n-are chef să muncească și nu poate suferi discuțiile. Cu toate acestea pînă la urmă promise să iasă chiar a doua zi la lucru. S-a ținut de cuvînt. Împreună cu Serghei Kuznețov, el a strîns în ziua aceea paiele de pe 15 hectare. Seara a fost scoasă o foaie de luptă, în care se anunțau succesele obținute de Nikitin și Kuznețov. Această foaie de luptă parcă l-a înaripat pe Sașa. El a căpătat încredere în sine și nu și-a mai făcut de rîs tovarășii. Paiele au fost strînse.

Cînd a mai venit odată în brigadă, Valea Stepanova a rămas mulțumită de activitatea grupei comsomoliste. Mecanizatorii se întreceau acum cu multă înflăcărare. Ei redactau foi de luptă, organizau regulat convorbiri și lectura ziarului. Avusese loc și adunarea cu tema: „Dacă porți numele de comsomolist, întărește acest nume prin faptele tale". Postul de control funcționa bine. Sașa Nikitin lucrează acum în sovhozul „Farul Roșu". El muncește exemplar și participă la activitatea artistică de amatori a sovhozului.

Toamna, cînd a luat sfîrșit strînsul recoltei și mecanizatorii s-au adunat în centrul sovhozului, Valea Stepanova începu să ajute comitetul de Comsomol la organizarea activității. Lida Botina, aleasă în august secretar al comitetului, avea mare nevoie de ajutorul și sprijinul ei. Timidă din fire, Lida avea o comportare sfioasă iar lipsa de experiență în munca de Comsomol îi mărea neîncrederea în sine. Stepanova dorea foarte mult să trezească în ea inițiativa, să-i dezvolte gustul pentru munca cu oamenii. Ea începu să îndrume cu pricepere fiecare pas al secretarului.

Toamna au fost construite la S.M.T. noi ateliere. Mecanizatorii lucrau în ele iar depozitul se afla departe, în vechea clădire. Din această cauză piesele se aduceau adesea cu întîrziere. Mai erau și alte deficiențe. Nici tractoriștii nu lucrau întotdeauna așa cum trebuia. Aflînd aceasta, Valea propuse să se țină o ședință a comitetului de Comsomol.

— Organizația comsomolistă nu poate să se împace cu astfel de lipsuri. Să ne gîndim cu toți împreună, ce este de făcut — propuse ea. Părerea mea este că trebuie să se înființeze o brigadă de raid. Să se controleze cum este organizată munca. Iar pentru ca tineretul să lucreze mai bine, instituiți un steag de producție al comitetului de Comsomol.

La S.M.T., Valea s-a izbit de un fapt neobișnuit, care a uimit-o — neîncrederea comsomoliștilor și chiar a activiștilor în forțele organizației. Cînd a venit vorba la adunarea comsomolistă despre faptul că trebuie să se desfășoare întrecerea la reparații, să-și ia fiecare angajamente concrete, să se calculeze rezultatele odată la 10 zile și să li se înmîneze steagul celor mai buni, se auziră observații sceptice:

— N-are nici un rost să figureze toate acestea în hotărîre, tot nu se va face nimic.

Iar Franz Launer refuză chiar să conducă brigada de raid. Această neîncredere trebuia să fie învinsă. Stepanova începu să o ajute pe Botina în această privință. Ea urmări ca în fiecare decadă să se calculeze rezultatele întrecerii.

Cînd se anunțară rezultatele pentru prima decadă, se dovedi că numai Nikolai Matiunin își îndeplinise angajamentul; lui i se înmînă steagul. Acest fapt îi stimulă pe ceilalți. Fiecare din ei dorea acum să cucerească stegulețul roșu — distincția acordată de comitet. Lida Botina stătu de vorbă cu toți tractoriștii, află ce îi împiedică să lucreze cum se cuvine.

Brigada de raid începu să activeze bine. Franz Launer, Anatoli Vasiliev și Viktor Popov se interesau de orice: urmăreau să fie ordine la locul de muncă al fiecărui tractorist, urmăreau disciplina în muncă, controlau dacă se asigură piese de rezervă. Pe baza rezultatelor raidului se scoteau gazete „fulger" și se luau îndată măsuri. Văzînd aceasta, tractoriștii munceau cu mai multă rîvnă.

Desigur că a fost greu să se învingă la început neîncrederea comsomoliștilor în forțele lor. Ea s-a manifestat și după aceea, de mai multe ori. Stepanova trebuia să recunoască cu mîhnire că și comitetul raional de Comsomol este vinovat de aceasta. Nu fără știrea activiștilor lui, deseori chiar cu participarea lor activă, fuseseră luate la adunări hotărîri bune, bogate în acțiuni interesante, dar nimeni nu se îngrijea să fie duse la îndeplinire. Activiștii comitetului raional plecau în colhozurile și S.M.T.-urile următoare, iar secretarii organizațiilor comsomoliste nici nu știau uneori cu ce trebuie să înceapă, cum să acționeze pentru a duce la îndeplinire sarcinile trasate.

Iată de ce atunci cînd venea la S.M.T., Valea nu hotăra niciodată singură ce e de făcut. Ea vizita împreună cu Botina atelierele, împreună cu ea discuta cu tineretul, cu organizatorul de partid și cu directorul S.M.T.-ului. Ea a învățat, cum trebuie să pună problemele, cum să lupte pentru rezolvarea lor. La început Lida nu se apuca de nici o acțiune, fără să se sfătuiască cu instructorul, ba chiar și acum, cînd se întîmplă să fie greu de rezolvat vreo problemă, ea îi cere ajutorul.

Odată, Lida i se plînse Stepanovei că nu merge bine cercul lor politic. Prima lecție a fost interesantă. Băieților le-a plăcut foarte mult cum conduce lecțiile propagandistul, medicul veterinar Alexei Vasilievici Alexandrov. Dar s-a întîmplat că el n-a putut să vină la cîteva lecții la rînd și atunci cursanții au încetat să frecventeze cercul. Lida a încercat să-i convingă, dar n-a reușit.

— Adună băieții — îi spuse Valea.

Ea le povesti tinerilor tractoriști despre bunicul ei, pe care polițiștii țariști îl aruncaseră în închisoare pentru participarea sa la lupta revoluționară. Acolo el s-a îmbolnăvit și a murit. Aceasta s-a întîmplat înainte de revoluție. Oamenii muncitori năzuiau spre cunoștințe, tînjeau după adevăr, citeau literatură interzisă. Nu-i silea nimeni să învețe — dimpotrivă erau pedepsiți pentru aceasta. Valea vorbi cu pasiune. Povestirea ei îi emoționă pe cursanți. Ei porniră să frecventeze regulat lecțiile, să învețe cu perseverență.

Din inițiativa instructorului a fost organizată primăvara o seară a tineretului grupul de întreprinderi din Siverski cu tema: „Omul simplu sovietic". Aproape 300 de tineri tractoriști, colhoznici și muncitori din sovhozuri s-au adunat la S.M.T.-ul Siverski. Multă muncă a depus Stepanova la pregătirea acelei seri. A trebuit să se îngrijească de local, de concert și de alte probleme. Primele sale ajutoare au fost comsomoliștii S.M.T.-ului, în frunte cu secretarul lor.

Pentru Lida Botina această seară a fost în același timp și o școală. Ea a învățat de la Valea cum trebuie să fie organizate manifestările de acest fel. Acum conducătoarea tinerilor mecanizatori se simte mult mai sigură decît cu o jumătate de an în urmă. Iar Valea o ajută ca și înainte, pretutindeni și în toate privințele.

E. Makarov a încetat să frecventeze lecțiile politice. Valea s-a dus împreună cu Lida la el și a aflat despre ce este vorba. Ea nu s-a liniștit pînă ce nu i-a acordat tînărului ajutorul de care avea mare nevoie. Iată de ce comsomoliștii au foarte multă încredere în ea. Ei știu că dacă Valea promite ceva, se va ține neapărat de cuvînt. Cu fiecare zi le vine tot mai ușor să-și ducă munca și Lidei Botina și Valei Stepanova. Acum totul merge bine aici și Valea poate să acorde mai multă atenție organizațiilor comsomoliste colhoznice.

Din „Molodoi Comunist".

(Va urma)

Funeraliile tovarășului Lotar Rădăceanu

(Urmare din pag. I-a)

Socială, ca deputat și ca președinte al Comisiei pentru afacerile externe a Marii Adunări Naționale, tovarășul Lotar Rădăceanu și-a îndeplinit sarcinile cu perseverență și conștiinciozitate, repercutîndu-și eforturile pentru întărirea regimului democrat-popular, pentru prosperitatea patriei noastre, pentru construirea socialismului.

Cei ce au lucrat cu el cunosc căldura și atenția pe care le manifesta față de colaboratorii săi, grija permanentă pentru îndeplinirea sarcinilor ce i-au fost încredințate de partid.

Ca profesor, șef de catedră la Universitatea „C. I. Parhon", tovarășul Rădăceanu a desfășurat o intensă activitate didactică și științifică ; a fost ales membru al Academiei Republicii Populare Romîne în ultima ei sesiune. Moartea i-a întrerupt munca asiduă asupra unei lucrări științifice pentru a cărei încoronare a strîns materialul ani de-a rîndul.

Înflăcărat luptător pentru cauza păcii, tovarășul Lotar Rădăceanu, vicepreședintele Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a luat cuvîntul la numeroase adunări ale oamenilor muncii, a ținut un mare număr de conferințe în fața oamenilor culturii, a desfășurat o largă activitate organizatorică în vederea dezvoltării și întăririi mișcării de luptă pentru pace. El a reprezentat țara noastră la numeroase manifestări internaționale pentru apărarea păcii. La Adunarea Mondială a Păcii de la Helsinki din iunie 1955, a fost ales membru în Consiliul Mondial al Păcii.

În plină activitate pentru cauza păcii și progresului, participînd la conferința Uniunii interparlamentare la Helsinki, Lotar Rădăceanu a încetat din viață, neașteptat ca un luptător în timpul îndeplinirii misiunii sale de mare cinste.

Prin încetarea din viață a tovarășului Lotar Rădăceanu, partidul și poporul nostru pierd un devotat și neobosit luptător pentru cauza socialismului.

Amintirea tovarășului Lotar Rădăceanu va rămîne mereu vie în inimile noastre.

A vorbit apoi tov. Șt. Voitec, membru al C.C. al P.M.R..

Cuvintarea tovarășului Șt. Voitec

Departe de patrie, în capitala Finlandei, unde participa în numele deputaților din Marea noastră Adunare Națională, la lucrările celei de a 44-a conferințe a Uniunii interparlamentare, menită să aducă o nouă contribuție la chezășuirea păcii în lumea întreagă, Lotar Rădăceanu s-a stins din viață, în plină putere de muncă și de creație.

Prin moartea lui Lotar Rădăceanu, poporul și partidul nostru încearcă o grea pierdere.

Din fragedă tinerețe, încă din primul an de studii universitare, el a pășit în rîndurile mișcării muncitorești.

Ceea ce constituie ilustrarea mai pregnantă, aportul politic cel mai de seamă al lui Lotar Rădăceanu, în istoria ultimilor ani, este cotitura pe care el, ca și nenumărați alți activiști, conștienți, a făcut-o în cursul celui de-al 2-lea război mondial, cotitură pe care el însuși o sublinia astfel în raportul asupra proiectului de statut al P.M.R., prezentat în fața Congresului din februarie 1948: ...„noi, acei care am făcut parte din Partidul Social-Democrat, am avut cu deosebire mult de învățat din experiența războiului. Această experiență a corectat unele aprecieri greșite ale social-democrației și ea a format în noi convingerea fermă că nu există alt bastion al democrației și socialismului decît U.R.S.S., că într-adevăr lumina marxismului vine de la Răsărit".

Încă din timpul războiului, Lotar Rădăceanu a activat pentru realizarea Frontului Unic Muncitoresc și încheierea Frontului de luptă antihitlerist, iar după marea biruință de la 23 August 1944 a fost în primele rînduri ale luptei pentru consolidarea Frontului Unic Muncitoresc, pentru zădărnicirea și zdrobirea încercărilor de dezbinare provocate de elementele de dreapta din P.S.D.

Cu însuflețire și fără odihnă, cu claritate și neabătut, Lotar Rădăceanu a activat pentru realizarea unității politice, organizatorice și ideologice a clasei noastre muncitoare, pentru întemeierea și întărirea P.M.R., pentru consolidarea statului democrat-popular și construirea bazelor socialismului în țara noastră. Și se cuvine subliniat, în clipa aceasta, a supremei despărțiri, un merit al lui Lotar Rădăceanu: a știut să contribuie activ la lupta pentru unitatea clasei noastre muncitoare, pentru triumful definitiv al marxism-leninismului și lichidarea reformismului în mișcarea muncitorească din țara noastră, dar și că, ori de cîte ori a luat contact, înainte de unificare, cu experiența mișcărilor socialiste din alte țări, a arătat — chiar în pofida unor ostilități manifestate — rodnicia Frontului Unic Muncitoresc. El a susținut cu tărie necesitatea unității depline a clasei muncitoare, nu numai ca o problemă principială, teoretică, ci și ca o problemă practică imediată — chezășia înfăptuirii și îndeplinirii misiunii istorice a clasei muncitoare.

Activitatea sa bogată din vremea din urmă, în fruntea organizației naționale pentru apărarea păcii, ca și contribuția adusă în dezbaterile Consiliului Mondial al Păcii au constituit o contribuție efectivă în marea bătălie pe care popoarele noastre, alături de toate popoarele iubitoare de pace, o duc pentru a împiedica dezlănțuirea unui nou măcel mondial.

Amintirea luminoasă a lui Lotar Rădăceanu va dăinui pururea.

Tovarăș și prieten drag, adio!

★

Acad. *Mihail Ralea* a evocat rodnica activitate pe care a desfășurat-o Lotar Rădăceanu ca om de știință. Prin moartea sa prematură partidul, guvernul, Universitatea și Academia au pierdut un mare luptător și un om de știință în plină dezvoltare.

Vorbind în numele oamenilor muncii din Capitală tov. *Șt. Balan*, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, a arătat activitatea neobosită a lui Lotar Rădăceanu pe tărîm obștesc.

Tov. *Ion Dobre*, membru în Biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a arătat că cei care au lucrat alături de Lotar Rădăceanu în cadrul Biroului Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., l-au cunoscut ca un militant de frunte al mișcării pentru pace, care a muncit cu entuziasm și nu a crutat nici un efort pentru a contribui la triumful nobilelor ei țeluri.

Mitingul de doliu a luat sfîrșit. Se intonează „Internaționala", Garda de onoare dă onorul. În sunetele marșului funebru, sicriul este coborît de pe carul mortuar și depus în incinta crematoriului.

Se aud salvele trase de garda de onoare.

Răsună apoi acordurile solemne ale Imnului R.P.R.

(Agerpres)

Toate forțele pentru terminarea treierișului

Oamenii muncii din agricultură au folosit la maximum timpul prielnic din ultimele zile pentru a grăbi terminarea lucrărilor agricole de vară.

În toată țara seceratul recoltelor de vară este pe sfîrșite, rămînînd suprafețe mici de secerat, în special de ovăz, în raioanele submuntoase, unde coacerea a fost întîrziată.

În ceea ce privește treierișul, în ultimele zile, atît folosirea batozelor, cît și organizarea muncii în arii, au fost mult îmbunătățite, depășindu-se viteza de lucru planificată.

La marea majoritate a ariilor, batozele au funcționat în zilele de 23 și 24 august a.c. cu randament mai mare decît în zilele obișnuite.

Numai în ultimele 5 zile s-a treierat recolta de cereale păioase de pe o suprafață de peste 525.000 ha.

Un efort deosebit și organizat la treieriș au depus regiunile: Constanța, Timișoara și Bîrlad. În aceste regiuni, prin buna organizare a cetelor, alimentarea batozelor pe ambele părți, lucrul în schimburi cu cîte 2 coșari, precum și folosirea combinelor la treierat, viteza zilnică de lucru a fost mult depășită.

Eforturi susținute s-au depus și în regiunile Galați, Arad, Baia Mare, Stalin și altele.

În regiunile Craiova și Pitești se treieră cerealele păioase de pe ultimele arii.

Printr-o muncă organizată și prin continuarea lucrărilor în ritmul atins în ultimul timp, regiunile București și Constanța pot să termine aproape în întregime treierișul în următoarele zile.

În regiunile Oradea, Iași, Suceava și Ploești nu s-au folosit toate posibilitățile de lucru, astfel că treierișul s-a desfășurat într-un ritm necorespunzător.

În regiunile Cluj, Stalin și în deosebi în Regiunea Autonomă Maghiară sînt necesare măsuri organizatorice pentru recuperarea întîrzierii treierișului.

În aceste regiuni, unde sînt posibilități de electrificare sau iluminare a ariilor, trebuie să se organizeze astfel lucrul, încît să se treiere fără întrerupere ziua și noaptea.

Concomitent cu grăbirea treierișului, în toate regiunile trebuie să se folosească în întregime forțele de lucru disponibile de la treieriș pentru efectuarea arăturilor necesare însămînțărilor de toamnă.

Acum, cînd pămîntul are umezeală potrivită, este momentul cel mai prielnic pentru executarea cu ușurință a arăturilor, în condiții agrotehnice bune, fără să se scoată bolovani.

Tot acum este momentul pentru asigurarea semințelor de calitate în vederea însămînțărilor de toamnă, prin efectuarea schimbului de semințe necorespunzătoare cu semințe recunoscute de la bazele de recepție și condiționarea lor.

Pentru depozitarea și păstrarea recoltei bogate de porumb din acest an, trebuie luate din vreme măsuri de către toate gospodăriile producătoare pentru amenajarea, curățirea și dezinfectarea pătulelor existente și pentru construirea de pătule noi.

(Agerpres)

Delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene a părăsit Capitala

Luni dimineața a părăsit Capitala delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene care a participat la sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Din delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene au făcut parte: He Den Suk, membră a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, ministrul Culturii și Propagandei, Li Sin Phar, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, general-locotenent Kim Bon Riur. Din delegație a făcut de asemenea parte ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Den Em.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii: Al. Moghioroș, S. Bughici, Ion Pas, M. Suder, I. Mincu, Gh. Diaconescu, Stelian Moraru, C. Mateescu, Popa Gherasim, St. Cruceru, reprezentanți ai organizațiilor obștești, activiști de partid și de stat.

Au fost de față Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Pe aeroport erau arborate drapelele de stat ale R.P.R. și R.P.D. Coreene. O companie de onoare a dat onorul.

Conducătoarea delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, He Den Suk, împreună cu tov. Al. Moghioroș au trecut în revistă compania de onoare.

Membrii delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene și-au luat apoi rămas bun de la cei prezenți.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Duminică după amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din str. Batiștei conferința tov. Bujor Almășan, locțiitor al ministrului Industriei Cărbunelui, despre „Ziua minerului sovietic".

Vorbitorul a arătat dezvoltarea industriei carbonifere a U.R.S.S. și continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață ale minerilor sovietici. Conferința a fost urmărită cu interes de un numeros public.

★

Grupul de studenți din Algeria, Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, Camerun, Chile, R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, Danemarca, Guatemala, Israel, Islanda, Italia, Maroc și Norvegia, care își petrec vacanța în tabăra internațională de studenți de la Timișul de Sus, a vizitat în cursul zilei de duminică Orașul Stalin.

În cinstea studenților care își petrec vacanța în țara noastră, formațiile artistice ale unor întreprinderi din oraș au prezentat un program artistic care a avut loc în sala de festivități a uzinei de tractoare „Ernst Thalmann".

★

Zilele acestea a sosit în țara noastră la invitația Centrocoop-ului o delegație a Ligii naționale a cooperativelor din Italia, în frunte cu Verenin Grazia, secretar general al Ligii naționale a cooperativelor din Italia. Din delegație mai fac parte Giuseppe Banchiori, membru în consiliul de conducere al Ligii naționale a cooperativelor din Italia, directorul școlii naționale de cooperație și Iride Zappaterra, responsabila cooperatoarelor Federației provinciale a cooperației din Ferrara.

Membrii delegației vor vizita țara noastră timp de o lună de zile.

★

Grupul de oaspeți străini care la invitația Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P.R. își petrec concediul de odihnă în țara noastră în cadrul „Vacanțelor păcii", au vizitat în cursul zilelor de sîmbătă și duminică Orașul Stalin, iar luni au sosit la Iași.

★

La invitația Consiliului general al sindicatelor din Japonia (SOHYO), luni au plecat la Tokio tovarășii Francisc Covaci, membru al Prezidiului C.C.S., șeful secției protecția muncii din C.C.S. și Ion Grozdea, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor sanitari.

★

Duminică seara, a sosit în Capitală în cadrul acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.D. Germană, o formație de muzică populară condusă de dirijorul Hans Boll, conferențiar la Școala superioară de muzică din Berlin. Din formație mai fac parte Christine Becker, Hanz Melde, Gunther Rosentzki și Roland Zimmer.

Oaspeții germani vor prezenta primele concerte în Capitală în zilele de 31 august și 1 septembrie în sala Dalles.

(Agerpres)

La 20 de ani de la moartea lui Henri Barbusse

Glasul pătimaș al unui soldat al păcii

Sentinele hitleriste înarmate pînă-n dinți pindeau cu strășnicie cimitirul parizian. Acolo, la Père Lachaise, aproape de zidul federaților unde au fost împușcați eroii Comunei, se afla mormîntul care le provoca atîta grijă. Un mormînt modest, a cărui cea mai de seamă podoabă o constituie o stea de marmoră în cinci colțuri dăruită de muncitorii sovietici din Urali memoriei bunului lor prieten. Și, deși mulți dintre cei care veneau aici să aducă prinosul lor de recunoștință erau arestați și schingiuiți, mereu se aflau pioase la capătul mormîntului, flori proaspete, gingașe mărturii ale dragostei de care se bucura în sînul poporului francez numele fiului său iubit. Marele dispărut care, și după moartea sa, continua să fie un simbol al luptei împotriva fascismului și a cozilor lui de topor, împotriva dușmanilor celor mulți, era scriitorul comunist francez Henri Barbusse. Cine dintre milioanele de luptători activi pentru pace și progres, dintre oamenii conștienți ai globului n-a auzit între cele două războaie mondiale de Henri Barbusse? Cine dintre intelectualii de avangardă din vremea aceea a avut o activitate atît de prodigioasă, multilaterală și pasionată, cine era atît de omniprezent în marile probleme ale zilei ca Barbusse? Scriitor de mare talent, publicist remarcabil, critic literar și teatral, conducător al mișcării pentru pace, conducător al Asociației Republicane a Foștilor Luptători și al Internaționalei Foștilor Luptători, al Organizației Internaționale a Intelectualilor, apărător al victimelor teroarei fasciste din Balcani, propagandist neobosit al uriașelor realizări ale Uniunii Sovietice, Barbusse militantul, Barbusse omul, se afla întotdeauna acolo unde inima sa arzătoare îi spunea că trebuie făcut ceva pentru cauza progresului, pentru cauza celor mulți.

Acum, cînd se împlinesc 20 de ani de la încetarea sa din viață, este o datorie să evocăm personalitatea marelui om, care nu și-ar fi dorit o fericire mai înaltă decît aceea de a vedea cu ochii lui uriașul avînt pe care-l cunoaște azi lupta popoarelor pentru pace și o viață mai bună.

Tînărul Henri Barbusse a intrat în literatură ca un om jignit de viață, de realitatea înconjurătoare. Primul său volum de versuri intitulat sugestiv „Pleureuses" (Tînguiri) era oglinda unui suflet în care traiul în mijlocul societății capitaliste a lăsat răni adînci. Aceeași atitudine o va reflecta și primul său roman apărut în 1903 „Les suppliants" (Cei care se roagă) — povestea unui tînăr care, deziluzionat de murdăria vieții cotidiene, se întoarce cu toată speranța spre universul interior al eului său. Dar Barbusse nu bate pasul pe loc. De la operă la operă apare ca un fir roșu drumul său spre găsirea adevărului. Un rol uriaș în edificarea scriitorului asupra celor mai de seamă probleme ale vieții l-a avut primul război mondial. Dornic să lupte și să sufere alături de fiii poporului său, neînțelegînd adevăratul caracter al măcelului mondial provocat de imperialiști, Barbusse pleacă voluntar, deși avea o sănătate șubredă, în prima linie a frontului. Baia de sînge în care s-a scăldat alături de milioanele de combatanți a avut darul de a-l trezi, de a ridica vălurile de pe ochii lui. Fructul acestei amare experiențe este romanul „Focul", strigăt de revoltă și de acuzare al scriitorului în tolul marelui carnagiu.

Dacă există cărți despre care se poate spune că au drept erou principal însuși adevărul, atunci nu încape îndoială că „Focul" este prima dintre ele. Pentru întîia dată mîna curajoasă a unui scriitor a dat la o parte complicatele sulemeneli cu care capitaliștii „împodobeau" războiul, aducînd în fața cititorilor îngroziți adevărul gol, goluț, în toată cruzimea lui. „Focul" este romanul calvarului milioanelor de „pifani", înțelegîndu-se prin acest cuvînt nu delimitarea genului de arme, ci masa mare a celor care, stînd în primele linii, au dus întotdeauna greul războiului, au trăit din plin marea tragedie pe care o reprezintă. Deși este istoria unei patrule de infanteriști decimată pînă la urmă, „Focul" este o impresionantă frescă în culori sumbre a măcelului de proporții mondiale, frescă care, în ciuda dimensiunilor reduse ale scenei pe care se desfășoară acțiunea ei, reușește să redea ceea ce a fost cu adevărat esențial în războiul din 1914—1918.

Romanul lui Barbusse este un răspuns de amară batjocură dat palavrelor patriotarde ale propagandei burgheze care înfățișa războiul ca pe o elegantă plimbare victorioasă pe cîmpiile de luptă, o palmă dată acelor gazetari burghezi a căror figuri spilcuite și mincinoase le surprinde cu ironie scriitorul într-unul din capitolele cărții.

Nu, spune Barbusse, războiul imperialist nu este un act patriotic, moral și frumos, războiul acesta este o crimă abominabilă, un măcel stupid și înjositor. Nu întîmplător în paginile „Focului" oamenii tranșeelor capătă contururi de animale antediluviene, cele mai simple lucruri și gesturi au adeseori un caracter sordid. Scriitorul transmite astfel cititorului senzația că războiul nedrept murdărește și coboară pe om, tot ceea ce atinge cu tentaculele sale scabroase ; ideea despre faptul că războiul îl trage înapoi pe om spre beznele preistoriei este plasticizată pregnant în scena cînd soldatul Tulacque ridică parcă în mod simbolic barda din epoca cuaternară pe care a găsit-o săpînd pămîntul.

Numai un om care a suferit toate vicisitudinile frontului, așa cum le-a îndurat Barbusse, putea descrie cu atîta exactitate și expresivitate marea mizerie în care se bălăceau soldații, putea da o asemenea prezență materială în carte schilodirii și morții.

În fiecare pagină Barbusse plînge cu lacrimi sobre de luptător încercat pierde-

rea vreunui tovarăș de al său, lăsînd să străbată printre rînduri regretul pentru frumusețea morală, pentru valoarea umană a fiecăruia dintre cei căzuți. Drumul spre finalul cărții presărat de cadavre e un avertisment dat oamenilor, că dacă nu se vor ridica împotriva războiului și provocatorilor săi, vor cădea victime uneltirilor bestiale ale acestora.

Meritul istoric al „Focului" constă în aceea că nu s-a mulțumit să descrie marea crimă, ci a reflectat străduința celor mulți de a afla pe înfăptuitorii ei. Odată cu desfășurarea acțiunii romanului se produce și procesul de lămurire ideologică a soldaților. Strigătul lui Marthereau, „Sîntem prea proști" exprimă pe deplin indignarea omului simplu care descoperă adevăratele resorturi ale războiului imperialist. Ochii soldaților se deschid, ei înțeleg că războiul este o uriașă afacere sîngeroasă pusă la cale de către bogătașii lumii, ei văd că în timp ce frații lor sînt uciși pe capete, burghezii și oamenii lor trăiesc în spatele frontului ca în paradis. „Vezi tu, mă, au fost prea mulți oameni cu parale și cu relații care au strigat cît îi ținea gura : „Să salvăm Franța ! Dar să începem cu noi !" Și cînd s-a declarat războiul, cei mai mulți s-au repezit să se pitească, asta a fost. Cei mai tari au izbutit. Dar am băgat de seamă și eu, în colțișorul unde trăiam, că erau tocmai ăia care zbierau mai mult, înainte, despre patriotism", spune unul dintre oamenii tranșeelor.

Cu toată duritatea peisajului, cu toată cruzimea realității ilustrate, cartea aceasta a lui Barbusse nu are nici pe departe caracterul plîngăreț și pesimist al vechilor sale opere. Dimpotrivă, „Focul" manifestă o nemărginită încredere în oamenii simpli care vor ști să-și ia soarta în propriile lor mîini, încredere generată de dragostea profundă, pătimașă pentru om, care pulsează în fiecare rînd. Ca un efect minunat de contraste apar pe fondul întunecat al condițiilor de viață de pe front, actele de vitejie, de caritate, puritatea morală a soldaților de rînd, a eroilor anonimi ai războiului. Cît de gingașe sînt sentimentele pe care le au acești oameni chinuiți, obosiți, murdari, reduși la o viață animalică, cu cîtă duioșie își amintesc de copii și nevestele lor pentru care sculptează inele sub focul obuzelor, cu cîtă dragoste și altruism se ajută și se sprijină între ei.

Salvarea umanității de flagelul războiului izvorît din bolile fără de leac care rod sistemul capitalist, arată Barbusse, poate veni numai de la aceștia, de la popor, de la oamenii muncii de toate naționalitățile. Paginile „Focului" reușesc să convingă pe cititori de totala comunitate de interese a oamenilor muncii francezi și germani, așezați de o parte și de alta a baricadei, de faptul că numai prin unirea oamenilor muncii se va putea pune capăt războaielor. Semnificativă în acest sens este scena cînd autorul, descriind niște combatanți înecați în nămol, a căror naționalitate nu poate fi stabilită, sugerează că, fiind francezi sau germani, ei sînt egali, victime ale unei și aceleiași urgii, ca și capitolul în care ni se povestește despre fraternizarea unor soldați din cele două tabere, despre felul cum ajută un german unui francez să pătrundă clandestin pe teritoriul ocupat spre a-și vedea familia.

Situîndu-se pe poziții ideologice dintre cele mai înaintate, Barbusse oferă cititorilor săi soluția pentru desființarea războaielor arătîndu-le că numai sub steagul partidului clasei muncitoare poate fi obținut acest lucru. Pline de dragoste și respect sînt astfel cuvintele pe care le pronunță caporalul francez Bertrand despre conducătorul clasei muncitoare germane Wilhelm Liebkneht în a cărui luptă vedea calea spre izbăvirea celor mulți și asupriți.

Răsunetul „Focului", apărut în mijlocul războiului, în anul 1916, a fost uriaș. El a trezit milioane de conștiințe, a adus un aport de o imensă valoare la demascarea adevăratului caracter al războiului imperialist, contribuind la mobilizarea oamenilor simpli în lupta pentru pace, la atragerea lor spre ideile socialismului. Marele Lenin spunea despre acest roman : „Transformarea în revoluționar a omului simplu, complect neștiutor, pe de-a-ntregul stăpînit de prejudecăți, tocmai sub influența războiului, este arătată deosebit de puternic, de talentat, de veridic".

„Focul" se încheie cu imaginea unui început de înseninare a cerului. Aceasta nu era decît o mărturie de credință a autorului care devenise, în ciuda grelei încercări prin care trecuse, un mare optimist, încrezător într-un viitor mai bun. Un fir leagă acest sfîrșit de titlul următorului roman „Clarté" (Deslușire) în care Barbusse ridică pe eroul său Simon Paulin de la o viață măruntă mic-burgheză la înțelegerea esenței războiului și la o conștiință revoluționară înaintată. De aci încolo Barbusse luptă cu patimă crescîndă cu ajutorul scrisului dînd remarcabile opere ca: „Înlănțuirile", „Zola", numeroase alte volume de publicistică.

Secretul succesului literar al lui Barbusse nu trebuie căutat numai în marele său talent ci și în alăturarea lui totală luptei proletariatului, în încadrarea lui în Partidul Comunist. Scriitorul a intrat în partid în anul 1923 cînd Biroul Politic al C.C. al P.C.F. fusese întemnițat și sfidînd teroarea polițistă afirma prin adeziunea lui : „Pentru că împărtășesc ideile lor, trebuie să înfrunt alături de ei și primejdiile".

Barbusse a fost un mare prieten al Uniunii Sovietice ale cărei realizări minunate le-a făcut cunoscute în toată lumea prin cărțile sale „Rusia", „Iată ce a devenit Georgia", „Stalin" și multe culegeri de articole. El și-a dovedit dragostea și pentru țara noastră pe care a vizitat-o, luînd apărarea victimelor opresiunilor statului burghezo-moșieresc în cartea „Călăii" și prin diverse acțiuni organizatorice. Povestirea „Convertirea lui Ion Grecea" ce face parte din culegerea „Fapte diverse" aflată alături de romanul „Focul" în volumul de opere alese apărut de curînd în traducere romînească în E.S.P.L.A. este o puternică ilustrare a procesului de iluminare a unui simplu țăran romîn analfabet care devine un revoluționar înfocat, un dușman neîmpăcat al orînduirii nedrepte capitaliste.

Acum, cînd popoarele lumii înscriu zi de zi noi succese în lupta pentru pace căreia s-a dedicat din tot sufletul Barbusse, zărim parcă alături de noi, în prima linie ca întotdeauna, silueta omului înalt „cu umerii încovoiați ce păreau a purta greutatea întregii dureri umane", auzim inima lui arzătoare bătînd mai puternic ca niciodată.

B. DUMITRESCU

Sport

A 10-a ediție a „Cursei Victoriei"

Ion Constantinescu (C.C.A.) victorios în prima etapă

Duminică dimineața, deși la o oră matinală, în fața Casei Centrale a Armatei de pe Calea Victoriei, un numeros public a ținut să asiste la plecarea celor 84 de cicliști, participanți la cea de a X-a ediție a „Cursei Victoriei".

...Kilometrul 6 pe șoseaua București-Alexandria. Un scurt semnal al starterului și caravana cicliștilor se avîntă în prima etapă a celei de a X-a ediții a „Cursei Victoriei".

Primii kilometri sînt alergați în pluton compact. Nici o tentativă de „evadare" pînă la km. 14 (7 de la plecare) cînd asistăm la prima ruptură. Alergătorii I. Moraru (Progresul), D. Țupa (C.C.A.), Lazăr Dominic (Constructorul) și Andrei Faniciu (Metalul) se desprind din grosul plutonului și își creează un avans de cîteva sute de metri. Tentativa lor însă nu reușește. Grosul plutonului condus de tînărul Ludovic Zanoni (Recolta), D. Munteanu (Locomotiva) la care se alătură și Ion Ioniță (C.C.A.) — care sparge la km. 28 — reușește să prindă pe cei 4 fugari. O perioadă de acalmie și din nou, un grup de patru cicliști (Ion Hora, Gabi Petrescu, Șerban și Tudose C.) reușesc să se desprindă din plutonul mare. Treptat, ei reușesc să-și mărească avantajul. Cei patru trag puternic și se mențin pînă în apropiere de orașul Alexandria. Aici însă Călin Tudose și Șerban sparg. În orașul Alexandria — unde C.F.S. raional și Comitetul raional U.T.M. au făcut o caldă primire cicliștilor — primii alergători sînt Gabriel Petrescu (Recolta) și Ion Hora (C.C.A. II). La ieșirea din oraș, ei sînt ajunși de I. Constantinescu, Țupa Dumitru, G. Șerban și Ștefan Porceanu — toți de la C.C.A.

Acest mic pluton gonește compact mai mulți kilometri. Cei 6 „fugari" continuă să mărească distanța dintre ei și cel de al doilea pluton — agitat de A. Șerban și D. Munteanu, astfel că au peste 2 minute avans. Tînărul Gabi Petrescu — care a făcut o cursă curajoasă, — se resimte în urma eforturilor depuse și rămîn astfel în primul pluton care gonește acum spre București, cinci cicliști de la Casa Centrală a Armatei care vor sosi în aceeași ordine în Capitală : I. Constantinescu, D. Țupa, G. Șerban, Șt. Poreceanu și Ion Hora. Sprintul final este cîștigat de Ion Constantinescu care a parcurs 163 km. în 4h. 24,02 (timp cu bonificație 4h. 23,32).

Pe echipe, victoria în prima etapă a celei de a X-a ediții a „Cursei Victoriei" a revenit primei echipe a C.C.A. — în timpul de 13 h. 11'21".

Competiția de ciclism „Cursa Victoriei" a continuat luni cu desfășurarea etapei a 2-a pe șoseaua București-Giurgiu. Cicliștii au avut de parcurs 100 km. cu plecări separate contracronometrului pe echipe. Cel mai bun timp a fost realizat de echipa C.C.A. care a marcat 2h 32'35" cu o medie orară de 39,300 km. Echipa Dinamo Orașul Stalin s-a clasat pe locul doi în 2h 34'23" iar echipa Progresul 1 a ocupat locul următor cu 2h 34'30".

După două etape în clasamentul general individual conduce I. Constantinescu (C.C.A.) cu 6h 56'07", urmat de coechipierii lui D. Țupa și Gh. Șerban cu 6h 56'22" și respectiv 6 h56'37".

4 canotori romîni — campioni europeni

ȘTEFAN PONGRAȚ   RADU NICOLAE   ANTON SINGEAC   TIBERIU MACEAN

Vestea a umplut de bucurie și mîndrie inimile tinerilor patriei noastre. In Belgia, pe pista nautică „La Gantoise" în apropierea orașului Gand, 4 sportivi romîni: *Ștefan Pongraț, Radu Nicolae, Anton Sîngeac* și *Tiberiu Măcean*, participanți la campionatele europene de canotaj academic. au adus patriei noastre excepționala performanță : victoria în finala probei de schif fără cîrmaci, cucerind astfel titlul de campioni ai Europei pe anul 1955.

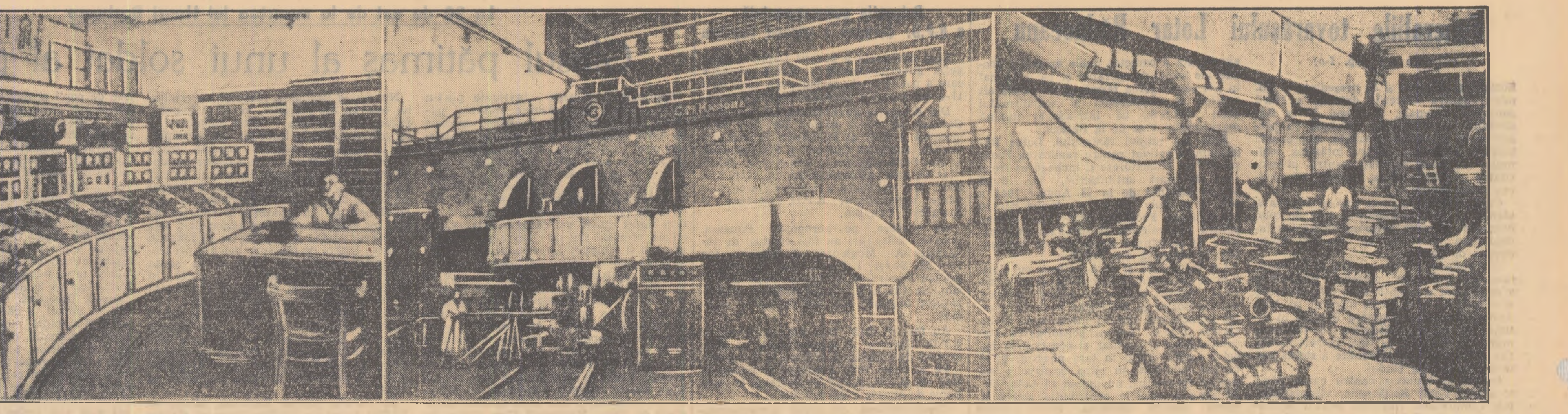
Strălucita performanță a sportivilor romîni la campionatele europene de canotaj academic este cu atît mai valoroasă cu cît ea a fost obținută în fața unor echipaje renumite ca cel danez, iugoslav și finlandez.

Tinerii patriei noastre felicită călduros pe canotorii Ștefan Pongraț, Radu Nicolae, Anton Sîngeac și Tiberiu Măcean — campioni ai Europei pe anul 1955, dorindu-le din inimă noi succese.

Campionatul republican de fotbal

Etapa a 15-a a campionatului republican de fotbal al categoriei A, nu a adus schimbări importante în clasament, dar întîlnirile au fost echilibrate și terminate cu scoruri strînse. In urma victoriei obținute la Cluj cu 2—0 asupra echipei Știința, Dinamo București și-a consolidat poziția de lider, rămînînd singura echipă neînvinsă. Dinamoviștii au 4 puncte avans față de a doua clasată, Flacăra Ploești, învingătoare ieri la Reghin după un meci slab cu 1—0.

Partida de la Timișoara dintre Știința și Flamura Roșie Arad a confirmat revenirea în formă a arădanilor care au învins pe merit cu 4—1. La Constanța, echipa locală Locomotiva, deși a dominat o mare parte din timp nu a putut trece peste dîrza rezistență opusă de feroviarii timișoreni, meciul terminîndu-se cu un rezultat egal: 1—1. Dinamo Orașul Stalin și C.C.A. au furnizat un joc dinamic dar de un slab nivel tehnic. Cu un atac mai insistent și mai eficace dinamoviștii au învins cu 2—1.

La Institutul pentru problemele nucleare al Academiei de Științe a U.R.S.S. se desfășoară importante lucrări de cercetări științifice cu ajutorul celui mai mare sincrociclotron din lume. Aceste lucrări dovedesc succesele savanților și inginerilor sovietici în cunoașterea proceselor care se petrec în nucleele atomilor. Clișeele pe care le reproducem după ziarul „Pravda" înfățișează: 1 — tabloul central de comandă al sincrociclotronului; 2 — sincrociclotronul (se văd electromagnetul, camera de accelerare, puternica pompă de vid, generatorul de înaltă frecvență); 3 — sala cu instalații de experimentare pentru cercetările nucleare.

Sesiunea Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților

SOFIA 28 (Agerpres) A.T.B. transmite: La 27 august, la Sofia și-a continuat lucrările cea de a X-a sesiune a Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.). În ședința de dimineață a fost ascultat raportul lui Harish Chandra (India) cu privire la convocarea celui de al IV-lea Congres mondial al studenților.

A luat apoi cuvîntul A. A. Rapohin, reprezentant al studenților sovietici, care și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că „Uniunea Internațională a Studenților caută să-și aducă contribuția la cauza atenuării încordării internaționale".

★

SOFIA 29 (Agerpres) A.T.B. transmite: În ședința din 28 august a celei de a 10-a sesiuni a Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S) au continuat discuțiile pe marginea rapoartelor la punctele 1 și 2 de pe ordinea de zi. Cei care au luat cuvîntul au vorbit despre condițiile de viață și de studiu ale studenților din țările reprezentate de ei și au făcut propuneri pentru îmbunătățirea activității U.I.S.

Mahfuz Azam (Egipt) a criticat U.I.S.-ul pentru faptul că această organizație și-a limitat activitatea în cea mai mare parte la țările europene.

Reprezentantul studenților din Cipru, Kosta, a citat date care ilustrează situația grea a studenților din această insulă. El a propus să se creeze un birou al U.I.S pentru țările coloniale.

Panella, observator din partea Italiei, a subliniat că este necesar să se folosească noul spirit din relațiile internaționale și să se stabilească unitatea mișcării studențești care a fost impiedicată de „războiul rece".

La discuțiile însuflețite asupra problemelor legate de relațiile dintre U.I.S. și organizațiile studențești naționale din diferite țări au luat cuvîntul Couplestone (Anglia), Franklin (Africa Neagră Franceză), Chandra (India), Mac Donald (Anglia) și alții.

Conferința Uniunii Interparlamentare

HELSINKI 28 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din seara zilei de 27 august a Uniunii Interparlamentare au continuat dezbaterile cu privire la problema coexistenței pașnice. In cadrul discuțiilor au luat cuvîntul reprezentanții Finlandei — Pohjala, Franței — Motais, Rominiei — Paraschivescu Bălăceanu.

Apoi a luat cuvîntul K. P. Gorșenin, reprezentantul U.R.S.S., care a subliniat că statul sovietic a pornit chiar din primele zile ale existenței sale de la ideea leninistă că este posibilă coexistența pașnică și colaborarea între state cu sisteme social-economice diferite.

Reprezentantul sovietic a declarat că

1. În epoca contemporană coexistența între state cu sisteme social-economice diferite poate și trebuie să se bazeze pe principiile fundamentale ale dreptului internațional ca respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității, neagresiune, neamestec reciproc în treburile interne, egalitate și avantaje reciproce, coexistență pașnică.

2. Principiile coexistenței pașnice, care și-au găsit expresie în dreptul internațional, corespund de asemenea aspirațiilor popoarelor din toate țările care năzuiesc spre pace și prietenie între popoare

3. Uniunea Sovietică a stat întotdeauna și stă de strajă principiilor coexistenței pașnice.

4. Principala sarcină a parlamentelor și Uniunii Interparlamentare este ca, prin toate mijloacele accesibile lor, să contribuie ca principiile coexistenței pașnice între state să devină baza relațiilor dintre toate statele, toate popoarele. La aceasta trebuie să contribuie atragerea pe scară largă în Uniunea Interparlamentară a reprezentanților parlamentelor țărilor care își aduc aportul la cauza întăririi păcii în lumea întreagă, printre care Republica Populară Chineză. Delegația sovietică, a spus Gorșenin, sprijină proiectul de rezoluție în problema principiilor juridice și morale ale coexistenței, prezentat spre examinare conferinței.

Apoi au luat cuvîntul Tosbat (Liban), Luetkens (Republica Federală Germană), Hertta Kuusinen (Finlanda), Nides (Tailanda), Sinha (India), Pintus (Italia), Salem (Siria).

Tratativele de la Londra în problema Ciprului

LONDRA (Agerpres).

La 29 august au început la Londra tratativele anglo-greco-turce în problemele politice și militare referitoare la partea de est a Mării Mediterane și mai ales la Cipru. Tratativele au fost inițiate de Anglia pentru reglementarea problemelor litigioase ivite în legătură cu faptul că Grecia sprijină cererea Ciprului de a i se acorda dreptul la autodeterminare. Turcia este pentru menținerea situației actuale, dar după cum rezultă din declarația ministrului turc al Afacerilor Externe, Zorlu, care a sosit la Londra, în cazul cînd Anglia va renunța la suveranitatea asupra Ciprului, Turcia va avea pretenții asupra acestei insule deoarece la timpul său a cedat-o Angliei în baza tratatului de la Lausanne.

Incercînd să obțină asentimentul Greciei și Turciei pentru menținerea suveranității britanice asupra Ciprului, Anglia pune accentul pe importanța strategică a acestei baze militare britanice pentru Uniunea Atlanticului de nord, ale cărei membre sînt și Grecia și Turcia.

La aceste tratative populația Ciprului nu va fi reprezentată. Delegația neoficială a Ciprului (compusă din primarii orașelor Larnak și Famagusta) care a sosit la Londra a organizat la 26 august o conferință de presă la care a arătat că, din însărcinarea conferinței pe întregul Cipru care a ales-o, ea a vizitat diferite țări unde a explicat că poporul cipriot cere să i se acorde dreptul la autodeterminare.

Despre unele probleme ale mișcării internaționale studențești

Publicăm interviul acordat unui corespondent al ziarului nostru de Jiri Pelikan, secretar general al Uniunii Internaționale a Studenților, asupra desfășurării la Sofia a sesiunii Consiliului U.I.S.

Interviul acordat ziarului nostru de Jiri Pelikan, secretar general al U. I. S.

INTREBARE: Care sînt sarcinile principale care urmează a fi rezolvate de către Consiliul Uniunii Internaționale a Studenților care are loc actualmente la Sofia?

RASPUNS: Consiliul este după cum se știe forul cel mai înalt al Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.) în perioada dintre Congrese și își ține regulat sesiunile în fiecare an. Conform statutelor U.I.S., Consiliul are ca sarcină discutarea raportului referitor la activitatea U.I.S. și trasarea sarcinilor de viitor, aprobarea rapoartelor comisiilor de lucru, precum și a bugetului și alegerea noului comitet executiv și a noului secretariat al U.I.S. Ședința care are loc acum, la Sofia, este de o însemnătate deosebită, avînd în vedere numărul mare de probleme importante pe care secretariatul U.I.S. le prezintă spre discutare.

In primul rînd Consiliul trebuie să elaboreze programul de activitate a U.I.S. pe anul 1956. In aceste zile după cum ați aflat din relatările agențiilor de presă se discută un bogat program referitor la conferințe internaționale și seminarii ale studenților din aceleași ramuri de studii din Europa, Asia și America Latină, tabere de vară și de iarnă, schimburi de delegații ale studenților și asociațiilor culturale, seminarii ale redactorilor revistelor studențești, un ajutor material sporit dat studenților din țările coloniale și dependente, organizarea de competiții sportive etc. Una dintre sarcinile cele mai importante ale Consiliului este convocarea Congresului Mondial al Studenților pentru anul 1956, pregătirea și întocmirea programului acestuia.

In situația actuală o deosebită importanță o are extinderea colaborării dintre studenții din diferite țări și de diferite orientări politice. In acest scop Consiliul discută o propunere pentru convocarea unei conferințe internaționale pentru colaborare, la care ar urma să ia parte, în afară de organizațiile care fac parte din U.I.S. și alte organizații studențești, care din diferite motive nu sînt membre ale Uniunii Internaționale a Studenților. Pe baza proiectului nostru o asemenea conferință ar putea trata, prin discuții sincere, toate problemele litigioase de pînă acum și ar putea să cadă de acord asupra unei serii de acțiuni concrete, la care ar participa în mod egal și organizațiile membre și cele nemembre ale U.I.S. Este clar că succesul unei astfel de conferințe și realizarea unității de acțiune ar constitui o contribuție concretă a studenților la întărirea colaborării pașnice între popoare.

In spiritul unor asemenea eforturi pentru unitate, Consiliul discută de asemenea și problema organizării Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă pentru iarna viitoare. Prezentăm Consiliului propunerea, ca la aceste Jocuri să fie invitate toate organizațiile sportive studențești, fie că ele sînt sau nu sînt membre ale Uniunii Internaționale a Studenților și ca U.I.S. să organizeze aceste Jocuri împreună cu Federația Internațională Sportivă Studențească (F.I.S.U.) o organizație internațională care cuprinde anumite organizații sportive studențești ce nu fac parte din U.I.S.

La Consiliu lucrează o serie de comisii care discută problemele sporirii ajutorului pe care organizațiile studențești îl pot da pentru lupta colegilor lor din țările coloniale pentru independență națională, ca și problemele îmbunătățirii condițiilor economice ale studenților, apărării libertăților democratice, reformei școlilor superioare și extinderii presei studențești. Este de la sine înțeles, că toate aceste probleme sînt privite de noi din punct de vedere al apropierii dintre studenții din diferite țări și cu concepții diferite, din punctul de vedere al colaborării dintre popoare și al asigurării unei conviețuiri pașnice, deoarece este clar că pacea constituie condiția de bază pentru dezvoltarea culturii și științei precum și pentru viitorul tuturor studenților.

INTREBARE: Ne puteți da cîteva informații asupra viitorului Congres Mondial al Studenților?

RASPUNS: Noi am propus ca viitorul Congres să fie convocat în august 1956, adică atunci cînd se împlinesc 10 ani de la primul Congres Mondial al Studenților de la Praga care a unit majoritatea covîrșitoare a organizațiilor studențești din lumea întreagă și care a adoptat statutele Uniunii Internaționale a Studenților. Este sigur că nu va fi vorba numai de o adunare festivă, ci de o apreciere asupra dezvoltării mișcării internaționale a studenților și a muncii dusă de U.I.S. în ultimii 10 ani. Vom căuta căile pentru o înțelegere sinceră între studenții cu opinii diferite și rezolvarea problemelor principale ale acestora. De aceea se va propune ca la acest Congres să fie invitate fără deosebire, toate organizațiile studențești și să se creeze astfel un adevărat parlament al studenților. Acesta ar constitui un for adevărat pentru un schimb absolut liber și deschis de opinii. Alegerea delegaților pentru Congres va fi un prilej pentru o largă discuție în toate organizațiile studențești, în universități și cămine, în legătură cu problemele mișcării internaționale a studenților. Va fi de asemenea și un impuls pentru extinderea activității organizațiilor studențești pentru apărarea drepturilor economice și academice ale studenților în domeniul culturii, științei, sportului etc.

Uniunea Internațională a Studenților vrea să susțină această activitate prin organizarea unor întreceri internaționale artistice și științifice, prin convocarea de conferințe regionale și prin sporirea schimbului de delegații dintre diferite țări.

Secretariatul U.I.S. a prezentat Consiliului o serie de propuneri pentru a avea consfătuiri cu acele organizații studențești care nu sînt membre ale U.I.S. și declară că este dispus să discute cu ele posibilitățile de înlăturare a tuturor piedicilor care au stat pînă acum în calea colaborării lor cu U.I.S. Sîntem convinși că pregătirea și ținerea Congresului Mondial al Studenților va activiza straturile largi ale studenților din toate țările și că în felul acesta Congresul va deveni o manifestație convingătoare a studenților pentru idealurile de pace și prietenie, pentru care tocmai a fost înființată Uniunea Internațională a Studenților acum 10 ani.

INTREBARE: Care este participarea la Consiliul de la Sofia?

RASPUNS: In total iau parte la lucrări circa 260 delegați și observatori din 60 țări, care reprezintă atît organizații membre cît și cele nemembre ale Uniunii Internaționale a Studenților. Pe lîngă reprezentanții diferitelor țări iau parte la Consiliu și reprezentanții altor organizații internaționale cum sînt Federația Mondială a Tineretului Democrat, Uniunea Mondială a Studenților Evrei, Serviciul Internațional Universitar, Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite (W.F.U.N.A.) etc.

Desigur că nu este momentul să desprindem toate concluziile ce se degajă din lucrările Consiliului U.I.S. Asupra acestei probleme sper că ziarul dumneavoastră va mai reveni dar un lucru este sigur: hotărîrile Consiliului exprimă opiniile, necesitățile și sarcinile majorității studenților și ele constituie un însemnat pas înainte pe calea către extinderea și întărirea colaborării studenților din lumea întreagă.

A început sesiunea subcomitetului comisiei O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 29 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 29 august a avut loc, sub președinția lui A. Sobolev, delegatul Uniunii Sovietice, prima ședință a sesiunii subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Jules Moch a prezentat planul francez de dezarmare, expus în linii mari de Edgar Faure, primul ministru al Franței, la conferința șefilor de guverne ai celor patru mari puteri de la Geneva.

În numele S.U.A., Cabot Lodge a prezentat în mod oficial subcomitetului planul de dezarmare prezentat la Geneva de președintele Eisenhower.

Delegatul sovietic, A. Sobolev, a cerut delegaților S.U.A., Franței, Marii Britanii și Canadei să prezinte punctele de vedere respective asupra propunerilor de dezarmare prezentate de Uniunea Sovietică la 10 mai a.c. la Londra și din nou la 23 iulie la conferința de la Geneva.

Egiptul protestează împotriva amestecului N. A. T. O. în evenimentele din Africa de Nord

CAIRO 29 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor presei, Ahmed Harat Said, ministrul adjunct al Afacerilor Externe al Egiptului, a primit la 27 august pe reprezentanții diplomatici ai țărilor participante la N.A.T.O. (blocul Atlanticului de nord), acreditați la Cairo și le-a predat textul unei declarații a guvernului egiptean, în care se protestează împotriva folosirii de către Franța a trupelor și echipamentului N.A.T.O. în țările Africii de nord, pentru înăbușirea mișcării de eliberare națională.

După cum s-a mai anunțat, această declarație a fost făcută în mod inițial la 25 august a.c. de Gamal Abdel Naser, primul ministru al Egiptului, lui Byroade, ambasadorul american la Cairo.

Scurte știri

● Pe litoralul de sud al Crimeei, la una din cele mai bune case sanatoriale sindicale — „Livadia" — au stat la odihnă și pentru a-și vindeca sănătatea un grup de oameni ai muncii din Republica Populară Romînă, care au sosit în Uniunea Sovietică la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

● Potrivit știrilor sosite din Damasc, într-o convorbire cu reprezentanții presei, noul președinte al Republicii Siriene Choukri Kouatli, a declarat: „Nu fac parte dintre acei care aprobă ideea aderării la pacte militare și nu consider necesară stabilirea de astfel de legături cu state occidentale".

● La 28 august a sosit la Pekin îndreptîndu-se spre U.R.S.S. delegația parlamentară japoneză în frunte cu Tokutaro Kitamura și Masaru Nomidzo.

Delegația parlamentară japoneză va rămîne la Pekin trei zile.

● Agențiile de presă anunță demisia lui Salah Salem, ministrul orientării naționale a Egiptului.

● La 29 august a sosit la Paris secretarul de stat adjunct al S.U.A. pentru problemele europene, Merchant. După cum anunță postul de radio Paris, Merchant a declarat că va duce tratative cu reprezentanții oficiali francezi pentru pregătirea conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri, care se va deschide la 27 octombrie la Geneva.

● După cum anunță corespondentul agenției France Presse, la 23 august insurgenții din Sudanul de sud au capitulat.

În lumea occidentală unii politicieni reacționari nu renunță la falimentara politică a „războiului rece" (ziarele).

Să se răcorească înfierbîntarea adepților „războiului rece"!

(După „Literaturnaia Gazeta")

Telegrame de felicitare primite cu prilejul zilei de 23 August

Tovarășului Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

In numele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria și al meu personal vă felicit cordial, tovarășe Președinte, cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Romîne.

Vă urez dvs. și prin dvs. poporului frate romîn succese și mai mari în opera de construire a socialismului și în lupta noastră comună pentru pace și colaborare pașnică între popoare, în fruntea căreia se află marea Uniune Sovietică.

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria
GHEORGHI DAMIANOV

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia celei de a 11-a aniversări a eliberării poporului romîn de către glorioasa Armată Sovietică, permiteți-mi tovarășe președinte, ca în numele poporului bulgar, a guvernului său și al meu personal să vă transmit dvs. și prin dvs. poporului frate romîn și guvernului său, felicitări cordiale și urări de noi și continue succese în construirea socialismului și în lupta pentru pace și securitatea popoarelor.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria
VILCO CERVENCOV

TELEGRAMA ȘAHINȘAHULUI IRANULUI

Excelenței Sale, Domnului Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Exprim Excelenței Voastre sincerele mele felicitări cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Romîne.

MOHAMED REZA PAHLEVI

TELEGRAMA PREȘEDINTELUI REPUBLICII TURCE

Excelenței Sale, Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Prezint Excelenței Voastre cele mai bune felicitări ale mele cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Romîne.

CELAL BAYAR

Excelenței Sale, Domnului PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

În numele Consiliului Federal am plăcerea de a adresa Excelenței Voastre viile mele felicitări cu ocazia sărbătorii naționale, precum și urările mele pentru fericirea dvs. personală și prosperitatea poporului romîn.

MAX PETITPIERRE
Președintele Confederației Elvețiene

Excelenței Sale, Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia celei de a 11-a aniversări a eliberării Rominiei, sînt fericit să adresez Excelenței Voastre felicitările mele și cele mai bune urări pentru fericirea și prosperitatea poporului romîn.

IZHAK BEN ZVI
Președintele Israelului

Tovarășului SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Romîne, vă transmit, tovarășe ministru, cele mai sincere felicitări. Urez poporului romîn succese noi și tot mai mari în eforturile pentru ridicarea bunei sale stări materiale și culturale și în lupta sa pentru pace și colaborare între popoare.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Bulgaria
MINCIO NEICEV

Tovarășului SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei dvs. de către eroica Armată Sovietică, vă rog, tovarășe ministru, să primiți urările mele cele mai sincere de continue succese ale Republicii Populare Romîne în opera de construcție pașnică și în lupta de apărare a păcii în întreaga lume.

Imi exprim urarea ca prietenia și colaborarea dintre popoarele noastre aliate frățești, membre credincioase ale lagărului păcii, democrației și socialismului, condus de glorioasa Uniune Sovietică, să se întărească pe zi ce trece tot mai mult spre binele lor comun și în interesul cauzei păcii și al colaborării internaționale.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Albania
BEHAR SHTYLLA

Tovarășului SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

București

Vă rog, tovarășe ministru, să primiți cele mai cordiale felicitări și cele mai bune urări cu ocazia celei de a 11-a aniversări a eliberării Rominiei de sub jugul fascist de către eroica Armată Sovietică.

Poporul mongol urează sincer poporului frate romîn continue succese în opera de construire a socialismului și în lupta pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Ministrul Afacerilor Externe a. i. al Republicii Populare Mongole
S. RAVDAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.50.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 52